

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت مالیه

گزارش همکاریهای انکشافی

۱۳۹۱

جمهوری اسلامی افغانستان

وزارت مالیه

گزارش همکاریهای انکشافی برای افغانستان

سال ۱۳۹۱

خرسند هستیم که گزارش دوم همکاریهای انکشافی سال ۱۳۹۱ را که از اثر گفتگوهای مرحله دوم همکاریهای انکشافی بین وزارت مالیه و همکاران انکشافی در ماههای ثور و جوزا سال ۱۳۹۱ صورت گرفته است را ارائه می‌نمایم. گزارش هذا همکاریهای انکشافی مشترک ما را در سال ۱۳۹۰ ارزیابی، موانع سرراه انکشاف که دولت افغانستان و جامعه جهانی بدان مواجه گردیده اند را تشخیص و رهنمائیهای لازم جهت بهبود و تقویت همکاریهای ما در دوره انتقال (۱۳۹۱ - ۱۳۹۳) و دهه تحول (۱۳۹۴ - ۱۴۰۴) را ارائه می‌نماید.

در دو دهه گذشته ما با هم به موفقیت‌های قابل ملاحظه‌ای در بخش‌های حکومتداری، معارف، صحت، زیربنا و رشد اقتصادی از اثر کمک‌های سخاوتمندانه همکاران انکشافی نایل گردیده ایم. هرچند مسئله اینکه افغانستان چگونه میتواند به ثبات دست یابد، خدمات لازم اولیه برای نفوس کشور را تمویل نماید، و اتکاء ای خویش را به کمک‌های خارجی در تمویل ضروریات انکشافی کاهش دهد حیاتی بشمار می‌آید. در این مرحله اساسی، افغانستان در حال گرفتن مسئولیت کامل امنیت از نیروهای بین‌المللی الی اوسط سال ۱۳۹۳ بوده، و در حال موقف‌گیری برای رهبری پروسه‌ای انکشاف در دهه تحول میباشد. افغان‌ها خرسند هستند که در مبارزه با فقر و منازعه تنها نیستند. این دو مورد از جمله بزرگترین چالش‌های بوده است که ما بطور خسته‌گی ناپذیر برای زدودن آن در دهه اول همکاری‌ها کار نموده ایم. ما اهمیت تعهدات پروسه کابل را میدانیم و حمایت‌های طولانی مدت جامعه جهانی که در اجلاس ناتو در شیکاگو در ماه ثور ۱۳۹۱ و در کنفرانس وزراء در توکیو در سرطان ۱۳۹۱ اساس گذاری گردید را قدر دانی می‌نمائیم.

گزارش همکاریهای انکشافی سال ۱۳۹۱ که در مورد مسایل مربوط به کمک‌ها و انکشاف بحث می‌نماید شامل تحلیل‌های کیفی و کمی کمک‌های خارجی در افغانستان می‌باشد. این گزارش یک وسیله خوب بمنظور افزایش حسابداری و شفافیت از کمک‌های خارجی در افغانستان تلقی میگردد. علاوه بر ارائه معلومات مختصر در مورد کمک‌های سال ۱۳۹۰، گزارش هذا شامل تحلیل‌ها در مورد پیشرفت موثریت کمک‌ها، تعهدات کنفرانس‌های کابل، بن، و توکیو و تاثیرات آن در دوره انتقال و دهه تحول می‌باشد. علاوه براین، این گزارش بعضی برنامه‌ها جهت تسریع موفقیت دیدگاه افغانستان در جهت افزایش خودکفائی الی سال ۱۴۰۴ را معرفی می‌نماید. انتظار میرود که گزارش همکاریهای انکشافی باعث بهبود حسابداری و شفافیت کمک‌های خارجی گردیده و منبع جامع معلومات برای تمام اشخاص ذیدخل و عامه مردم افغانستان باشد.

داکتر عمر زاخیلوال

وزیر مالیه

پیشگفتار.....	۱
لست اشکال.....	۲
لست جداول.....	۳
خلاصه گزارش.....	۴
مقدمه.....	۵
زمینه.....	۶
خلاصه ای کمکهای خارجی.....	۷
خلاصه.....	۸
میزان مصارف.....	۹
تقسیمات کمک ها به اساس ولایات.....	۱۰
مجاری عمده ارائه کمک های خارجی.....	۱۱
کمک های خارجی برای سکتور امنیت.....	۱۲
وزارت دفاع ایالات متحده امریکا.....	۱۳
صندوق وجهی نیرو های امنیتی افغانستان.....	۱۴
برنامه کمکهای عاجل قومندان امریکایی.....	۱۵
بودجه برای زیربنای افغانستان.....	۱۶
صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون برای افغانستان.....	۱۷
کمک های خارجی برای انکشاف.....	۱۸
کمک های خارجی از طریق بودجه ملی دولت.....	۱۹
حمایت از طریق صندوق های امانتی.....	۲۰
بودجه ملی افغانستان.....	۲۱
پیشبینی کمکهای خارجی.....	۲۲
تحلیل موثریت کمک ها در افغانستان.....	۲۳
مقدمه.....	۲۴
پیشرفت در تعهدات کابل: چانه زنی ۵۰٪ و ۸۰٪.....	۲۵
استفاده از بودجه ملی دولت.....	۲۶
مطابقت ۸۰ فیصد کمک ها با اولویت های تعریف شده افغانستان.....	۲۷
انجام اقدامات دیگر مبتنی بر اصول پروسه ای کابل.....	۲۸
بهبود پیشبینی کمک ها: چارچوب قرارداد های انکشافی.....	۲۹
بهبود تنظیم بهتر: تقسیم کار.....	۳۰
از کابل تا توکیو.....	۳۱
کمک های انکشافی در حمایت از دیدگاه افغانستان به رسیدن به خودکفائی.....	۳۲
کنفرانس بین المللی توکیو در مورد افغانستان - ۱۳۹۱.....	۳۳
چارچوب حساب دهی دوجانبه توکیو.....	۳۴
پالیسی مدیریت کمک ها.....	۳۵
نتیجه گیری.....	۳۶
ضمایم.....	۳۷

لست اشکال

- شکل شماره ۱: شرح خلاصه کمکها..... ۷
- شکل شماره ۲: مقایسه پرداختها میان سالهای ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰..... ۸
- شکل شماره ۳: حجم پرداختها میان سالهای ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰..... ۸
- شکل شماره ۴: حجم پرداختها میان سالهای ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰..... ۹
- شکل شماره ۵: تقسیمات کمکها به اساس ولایات در سال ۱۳۹۰..... ۱۰
- شکل شماره ۷: تناسب پرداختها از طریق بودجه و خارج از بودجه در سال ۱۳۹۰..... ۱۱
- شکل شماره ۶: مقایسه پرداختها از طریق بودجه و خارج از بودجه در سال ۱۳۹۰..... ۱۱
- شکل شماره ۸: امنیت در مقایسه با انکشاف در سال ۱۳۹۰..... ۱۲
- شکل شماره ۹: تناسب پرداختها از طریق بودجه و خارج از بودجه در سال ۱۳۹۰..... ۱۴
- شکل شماره ۱۰: تقسیمات کمکها به اساس سکتور در سال ۱۳۹۰..... ۱۵
- شکل شماره ۱۱: تمویل از طریق بودجه دولت..... ۱۵
- شکل شماره ۱۲: خلاصه سهم کلی تمویل کننده گان به صندوقهای امانتی..... ۱۶
- شکل شماره ۱۳: تناسب مصارف انکشافی در مقابل مصارف عادی از طریق صندوقهای امانتی..... ۱۷
- شکل شماره ۱۴: روند پرداخت کمکها از طریق بودجه دولت..... ۱۸
- شکل شماره ۱۵: تقسیمات کمکها در بودجه دولت..... ۱۹
- شکل شماره ۱۶: منابع عمده خارجی برای تمویل بودجه عادی..... ۲۰
- شکل شماره ۱۷: فیصدی کمکهای خارجی در بودجه ملی..... ۲۱
- شکل شماره ۱۸: تصویر سه ساله از آینده کمکها نظر به معلومات موجود..... ۲۲

لست جداول

- جدول ۱: وجوه تمویلی نظامی ایالات متحده امریکا (۲۰۱۱)..... ۱۳
- جدول ۲: رسیدن به تعهد پروسه ای کابل مبنی بر ارائه ۵۰ فیصد کمک ها از طریق بودجه..... ۲۷
- جدول ۳: لست پروگرام های دارای اولویت و وضعیت آنها..... ۳۰
- جدول ۴: تقسیم بندی کمک های خارجی به اساس سکتور های استراتیژی انکشاف ملی افغانستان..... ۳۳
- جدول ۵: فعالیت های همکاران انکشافی در سکتور های استراتیژی انکشاف ملی افغانستان..... ۳۳
- جدول ۶: تمویل مالی سکتور های استراتیژی انکشاف ملی توسط همکاران انکشافی..... ۳۴
- جدول ۷: مجموع تعهدات شفاهی برای افغانستان از تاریخ ۱۰ اسد ۱۳۹۱..... ۴۳
- جدول ۸: مجموع تعهدات و پرداختها از تاریخ ۱۰ جدی ۱۳۹۰..... ۴۳
- جدول ۹: روند پرداختها طی سه سال گذشته..... ۴۵
- جدول ۱۰: تقسیمات کمکها به اساس سکتور در سال ۱۳۹۰..... ۴۶
- جدول ۱۱: تقسیمات کمکها به اساس ولایات در سال ۱۳۹۰..... ۴۷
- جدول ۱۲: شیوه و یا طرق پرداخت ها در سال ۱۳۹۰..... ۴۸
- جدول ۱۳: معلومات ارائه شده در مورد کمکهای انکشافی در سالهای بعد از ۱۳۹۰..... ۴۹
- جدول ۱۴: خلاصه تعهدات همکاران انکشافی به صندوقهای امانتی برای افغانستان..... ۵۰
- جدول ۱۵: مراجع خارجی جهت تمویل مصارف عادی حکومت (ارقام به میلیون دالر امریکایی)..... ۵۰
- جدول ۱۶: کمکهای خارجی از طریق بودجه ملی و سهم حکومت افغانستان در تمویل مصارف..... ۵۰
- جدول ۱۷: تعهدات کنفرانس توکیو برای کمک با افغانستان توسط ممالک و سازمانهای بین المللی..... ۵۱
- جدول ۱۸: وضعیت برنامه های دارای اولویت ملی..... ۵۳

خلاصه گزارش

گزارش همکاریهای انکشافی یکی از نشریه های دولت افغانستان می باشد که توسط وزارت مالیه سالانه یکبار نشر می گردد. این گزارش محصول از گفتگو های همکاری های انکشافی، جلسات سالانه که بین وزارت مالیه و همکاران انکشافی که در افغانستان فعالیت می نمایند برگزار می گردد بمنظور بحث پیرامون اولویت های پالیسی و پروگرام ها، میکانیزم درست تمویل، و شاخص های موثریت کمک ها و سایر تعهدات که در کنفرانس های ملی و بین المللی صورت گرفته است، می باشد. این گزارش معلومات و تحلیل های کمک های بین المللی که در افغانستان در جریان سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۱ ارائه گردیده است را تحت غور و بررسی قرار میدهد.

طی سال گذشته، کمک ها به افغانستان به بلندترین حد خود رسیده است. الی سرطان سال ۱۳۹۱، جامعه جهانی ۱۱۹ میلیارد دالر امریکایی را در بخش های امنیت و انکشاف وعده ای پرداخت کرده است که از آنجمله ۷۰ میلیارد دالر در حمایت از پروژه ها و پروگرام ها الی اخیر سال ۱۳۹۰ بمصرف رسیده است. صرف در سال ۱۳۹۰، مجموع تعهدات از جانب جامعه جهانی در بخش فعالیت های انکشافی و امنیتی به ۱۶ میلیارد دالر امریکایی میرسد که از آنجمله ۱۳ میلیارد دالر پرداخت شده است. از جمله مبلغ پرداخت شده، ۲.۳ میلیارد دالر از طریق بودجه دولت، در حالیکه متباقی آن بطور مستقیم توسط همکاران انکشافی بمصرف رسیده است که این امر باعث میگردد تا دولت افغانستان صرفاً از بخش کمک های که از طریق سیستم های دولت مورد استفاده قرار گرفته است حسابده باشد.

معلومات در مورد تخصیص کمک ها در ولایات نامکمل می باشد و یک تصویر متزلزل را ارائه می نماید. از جمله ۱۳ میلیارد دالر امریکایی که در جریان سال ۱۳۹۰ پرداخت شده، معلومات در مورد تقسیمات کمک ها در ولایات صرف از ۱.۴ میلیارد دالر موجود می باشد. متباقی مبلغ ۱۱.۵ میلیارد دالر منحیث کمک های با تاثیرات "سراسری" طبقه بندی شده است. این امر علی رغم تلاش های دولت در تشویق تمویل کنندگان جهت جمع آوری معلومات در مورد تخصیص کمک ها در ولایات بمنظور نیل به سرمایه گذاری مساوی در تمام بخش های اداری می باشد.

بر حسب تقسیمات کمکها به اساس سکتور، مصارف امنیتی هنوز هم بیشترین تخصیص کمک ها در افغانستان را در بر گرفته است. در جریان سال ۱۳۹۰، حدوداً ۶۸ فیصد کمک ها (۸.۸ میلیارد دالر) بمنظور تمویل مصارف امنیتی پرداخت شده است. سکتور های انکشافی برعکس دریافت کننده ای ۴.۱ میلیارد دالر کمک ها بوده که منجمله مبلغ قابل ملاحظه ای (۳۶۷ میلیون دالر یا ۹ فیصد) منحیث کمکهای "طبقه بندی نشده" درج شده است. سکتور های انکشافی مانند حکومتداری (۲۸ فیصد)، زیربنا (۱۸ فیصد)، سکتور زراعت و انکشاف دهات (۱۷ فیصد)، و صحت (۱۲ فیصد) بزرگترین دریافت کنندگان کمک های انکشافی را تشکیل می دهند. متباقی ۱۶ فیصد کمکها در سکتورهای معارف، رشد سکتور خصوصی/اقتصاد و مصونیت اجتماعی به مصرف رسیده است.

یک قسمت بزرگ کمک ها مصرف شده در سال ۱۳۹۰ خارج از بودجه دولت بمصرف رسیده است. صرف ۲.۳ میلیارد دالر امریکایی از طریق سیستم های دولت که از جمله ۴۹ فیصد به نحوی تعهدات دوجانبه و متباقی ۵۱ فیصد از طریق میکانیزم های صندوق های وجهی مانند صندوق امانتی بازسازی افغانستان، صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون، صندوق امانتی زیربنای افغانستان و غیره به مصرف رسیده است. یک مقدار قابل ملاحظه ای کمک ها که از طریق صندوق های وجهی (۴۷ فیصد) بمصرف رسیده است بمنظور

تمويل مصارف عادی دولت پرداخت گردیده است. وزارت دفاع ایالات متحده امریکا و صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون از جمله دو بزرگترین منابع تمويل و حمایت کننده بودجه عادی بشمار می آیند، این در حالیست که حمایت صندوق امانتی بازسازی افغانستان از بودجه عادی در سال ۱۳۹۰ بطور اندک کاهش یافته است.

تلاش های دولت افغانستان در تهیه و ترتیب بودجه دقیق میان مدت بنابر نبود معلومات درست از تخصیص کمک ها تضعیف گردیده است. کمک های خارجی نزدیک به ۵۲ فیصد بودجه ملی را تمويل نموده است. هر چند، نبود معلومات بموقع از تعهدات سالانه تمويل کنندگان و معلومات مصارف دقیق کمک ها پروسه پلان گذاری و ترتیب بودجه را تحت تاثیر قرار داده است. معلومات موجود نشان میدهد که تمويل کنندگان ۴.۵ میلیارد دالر را بمنظور حمایت از انکشاف در جریان ۱۳۹۲ ارائه می نمایند. این مبلغ بطور قابل ملاحظه کمتر از کمک های است که در جریان سال ۱۳۹۰ ارائه گردید و با میزان کمک های تعهد شده در کنفرانسهای شیکاگو و توکیو (۸ میلیارد دالر در سال به مدت زمان چهار سال آینده) متناقض می باشد.

مقدار کمک ها از طریق بودجه ملی جهت تمويل پروژه های انکشافی در سال ۱۳۹۰ کاهش یافته است. این در حالیست که مجموع کمک ها از طریق بودجه ملی ۱۷ فیصد افزایش را نسبت به سال ۱۳۸۹ نشان می دهد. از ۲.۱۷ میلیارد دالر که برای تمويل مصارف از طریق بودجه ملی سال مالی ۱۳۹۰ تخصیص داده شده است، صرف مبلغ ۶۸۸ میلیون دالر جهت تمويل پروژه های انکشافی در نظر گرفته شده است. متبافی ۱.۴۸ میلیارد دالر آن بمنظور پرداخت مصارف عادی که ۸۶ فیصد آنرا مصارف امنیتی تشکیل میدهد شامل بودجه ملی گردیده است.

یکی از موفقیت های مهم جامعه جهانی در قسمت موثریت کمک ها، ارائه تعهدات شان که در کنفرانس کابل صورت گرفت می باشد که به اساس آن ۵۰ فیصد کمک های خارجی باید از طریق بودجه ملی بمصرف رسیده و ۸۰ فیصد کمک ها در مطابقت با اولویت های ملی در جریان دو سال آینده شروع از سرطان سال ۱۳۸۹ می باشد. مبلغ کمک ها از طریق بودجه ملی از ۱.۸ میلیارد دالر در سال ۱۳۸۹ به مبلغ ۲.۱۷ میلیارد دالر در سال ۱۳۹۰ افزایش یافته است. هرچند کمک ها از طریق بودجه هنوز هم به ۱۸ فیصد باقی مانده که این امر نشان دهنده پیشرفت بطلی در رسیدن به اهداف مطروحه کنفرانس کابل در جریان سال ۱۳۹۰ میباشد.

در قسمت مطابقت کمک های خارجی با اولویت های ملی، وزارت مالیه در موقفی نیست که یک تصویر واضح از موفقیت های حاصله در سال ۱۳۹۰ را ارائه نماید. این قسماً بخاطریست که تمرکز بیشتر در تهیه و ترتیب پروگرام های دارای اولویت ملی که در پروسه کابل بدان موافقت گردیده بود معطوف شده است. یکی از مشخصات خوب که میتوان بهبود مطابقت کمک ها را سنجش نمود میزان مصرف کمک ها از طریق بودجه ملی می باشد. طوریکه قبلاً تذکر یافت، صرف ۱۸ فیصد کمک ها از طریق بودجه ملی در سال ۱۳۹۰ بمصرف رسیده است. یکی از شاخص های دیگری که میتوان مطابقت کمک ها را سنجش نمود این است که چی تعداد از پروژه هایکه توسط کمک های خارجی تطبیق گردیده است در مشورت با ادارات دولتی مربوطه و پلان انکشافی طرح و دیزاین گردیده است. سنجش این شاخص بنابر عدم معلومات ارائه شده از جانب همکاران انکشافی که بطور واضح پروسه ای پلان گذاری کمک ها و تخصیص آنها را در پروژه های انکشافی توضیح نمیدهد دشوار بشمار می رود.

با رفتن به سوی دوره انتقال و دهه تحول، نشانه های وجود دارد که میزان کمک های انکشافی بطور تدریجی از سطح کنونی آن کاهش می یابد. در زمان کاهش کمک های خارجی لازم است تا دولت افغانستان و جامعه جهانی با هم در بهبود موثریت کمک ها، و اطمینان از اینکه پروژه ها بیشترین منفعت را دارا باشند، اولویت های دولت را حمایت نموده و در چارچوب اصول حسابداری و شفافیت فعالیت نمایند. با درک این ضرورت، دولت افغانستان و جامعه جهانی در کنفرانس بین المللی در توکیو در ماه سرطان سال ۱۳۹۱ به داشتن و تطبیق یک چارچوب حسابداری دوجانبه موافقت نمودند. در حالیکه چارچوب حسابداری دوجانبه پیرامون آوردن اصلاحات در سکتور حکومتداری متمرکز می باشد، این چارچوب حاوی بعضی از عناصر موثریت کمک ها نیز می باشد که تطبیق آنها میتواند تعهدات توکیو را در مقایسه به گذشته موثرتر و بهتر مورد استفاده قرار دهد.

برای تبدیل چارچوب حسابداری دوجانبه به یک چارچوب همکاری موثر، دولت افغانستان با مشورت با همکاران انکشافی پالیسی مدیریت کمک ها را تهیه و ترتیب می نماید که در آن گام های لازم بمنظور موثریت بیشتر کمک ها مشخص گردیده است. بعضی از برنامه های دارای اولویت از پالیسی مدیریت کمک ها در فصل دوم این گزارش گنجانیده شده است که در آن نه تنها هدف برنامه ها ارائه گردیده است بلکه به سوالات و نگرانی های تمویل کنندگان از نحوی تطبیق فعالیت های برنامه های مذکور نیز پاسخ ارائه گردیده است. دولت افغانستان توقع میبرد که پالیسی مدیریت کمک ها همراه با چارچوب تطبیق آن یک بنیاد مستحکم که به اساس آن موثریت کمک های خارجی در افغانستان سنجش گردد مورد استفاده قرار گیرد.

باوجود اینکه پالیسی مدیریت کمک ها منحیث یک پلان غیر واقعبینانه به شدت مورد انتقاد قرار گرفته است، این سند عناصر اساسی از موافقت نامه های بین المللی در مورد بهبود موثریت کمک ها در کشور های دریافت کننده را دارا می باشد. موافقت نامه های بین المللی، بخصوص تعهدات بوسان بنابراجرای ضعیف فعالیت های تمویل کنندگان در کشور های بعداز منازعه و جنگ زده بمیان آمده است. بدین لحاظ، پالیسی مدیریت کمک ها بمنظور تقسیم مسئولیت مدیریت کمک ها با تمام همکاران انکشافی جهت نیل به اهداف متوقعه از مصرف هر دالر که در افغانستان بمصرف می رسد می باشد.

بمنظور موثرساختن هرچه بیشتر کمک ها، لازم است تا همکاران انکشافی با دولت افغانستان جهت تقسیم بار مسئولیت و تطبیق اولویت های شامل پالیسی مدیریت کمک ها بطور همنا فعالیت نمایند. عدم تصویب پالیسی مدیریت کمک ها قیمت گزاف داشته، زیرا سرمایه گذاری درست میتواند افغانستان را به "پیش به سوی خودکفائی" جلو برده و وابستگی این کشور را به کمک های تمویل کنندگان کاهش دهد.

مقدمه

این گزارش به ادامه نشر گزارش همکاریهای انکشافی سال ۱۳۸۹ به دست نشر سپرده میشود. در کل، گزارش همکاری های انکشافی بطور اجمالی در مورد کمک های خارجی به افغانستان از سال ۱۳۸۲ بدین سو غور و بحث نموده و موثریت آنها را مورد تحلیل قرار میدهد. همانند گزارش همکاری انکشافی سال ۱۳۸۹، این گزارش نیز سند اصلی محصول گفتگو های همکاری های انکشافی که بطور مشترک بین وزارت مالیه و همکاران انکشافی در ماه های ثور و جوزا، سال ۱۳۹۱ صورت گرفته است می باشد.

گزارش همکاریهای انکشافی متشکل از تحلیل های کیفی و کمی همکاری های انکشافی به افغانستان می باشد. در ابتداء گزارش مذکور خلاصه ای را در مورد همکاری های انکشافی ارائه می کند و سپس پیرامون مصارف سال ۱۳۹۰ تمرکز می کند. علی رغم اینکه این گزارش در مورد میزان و میکانیزم کمک های مصرف شده در سال ۱۳۹۰ تمرکز می کند، تا زمان نشر گزارش (جدی ۱۳۹۱)، موضوعات در مورد پیشرفت از موثریت کمک ها، تعهدات کنفرانس های کابل، بن، و توکیو و تاثیرات آن در دوره انتقال و دهه تحول را نیز مورد بحث قرار میدهد. علاوه بر این، گزارش مذکور در مورد بعضی برنامه های مانند برنامه های دارای اولویت ملی، پالیسی مدیریت کمک ها و پالیسی تقسیم کار، که هدف افغانستان را در رفتن به سوی خودکفائی الی سال ۱۴۰۴ تسریع می بخشد، بحث و تحلیل می نماید. در نهایت، گزارش همکاریهای انکشافی نتیجه گیری و تعداد سفارشات را بمنظور بهبود و تقویت استفاده موثر کمک ها در این مرحله مهم ارائه می نماید.

فصل های خلاصه ای کمک های خارجی و موثریت کمک ها به اساس معلومات که وزارت مالیه از همکاران انکشافی در جریان مرحله دوم گفتگو های همکاری های انکشافی دریافت نموده است تهیه و ترتیب گردیده است. گفتگو های همکاریهای انکشافی در بهبود همکاری و موثریت کمک های انکشافی حیاتی بشمار می رود. این پروسه ایست که به دولت و همکاران انکشافی فرصت اینرا مساعد می سازد تا پیرامون مسایل مهم در حوزه ای مدیریت کمک ها در افغانستان بحث و گفتگو نمایند. گفتگو های اخیر همکاریهای انکشافی متمرکز بالای فعالیت های بعدی همکاران انکشافی، بخش های که آنها سرمایه گذاری نمایند و میکانیزم تمویل جهت حمایت از برنامه های دارای اولویت ملی و رسیدن به تعهدات دوجانبه که در پروسه ای کابل طرح گردیده است بوده است.

قابل یاد آورiest که معلومات مندرج فصل اول این گزارش معلوماتی است که وزارت مالیه از همکاران انکشافی دریافت نموده است. بعضی از معلومات در مورد تخصیص کمک ها به اساس ولایات و سکتور ها از محدودیت ها برخوردار بوده و نامکمل می باشد که این امر میتواند تحلیل های مربوط به این دو بخش را تحت تاثیر قرار دهد.

افغانستان راه طولانی را طی نموده است. دهه نخست همکاری های انکشافی (۱۳۸۱ الی ۱۳۹۰) بین افغان ها و جامعه جهانی به موفقیت های قابل ملاحظه ای در بخش های حکومتداری، معارف، صحت، زیربنا، و رشد اقتصادی نایل آمده است. کنفرانس بن در جدی ۱۳۸۰ آغاز جدید در ایجاد یک دولت با ثبات و دیموکراتیک برای افغان ها بشمار می رود. تصویب قانون اساسی جدید، برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و ایجاد شورای قانون گذار از جمله موفقیت های سیاسی بوده است که بطور مشترک توسط افغان ها و همکاران انکشافی شان بدست آمده است. از سال ۱۳۸۲ بدین سو، تولید ناخالص داخلی (GDP) بطور اوسط ۹ فیصد رشد نموده است و عواید داخلی بطور قابل ملاحظه ای از ۱۳۰ میلیون دالر در سال ۱۳۸۱ به ۲ میلیارد دالر در سال ۱۳۹۰ افزایش یافته است. حدوداً ۸۰۰۰ کیلو متر شاهراه های ملی و حوزوی بازسازی و یا مجدداً اعمار گردیده است. تقریباً ۸ میلیون کودک شامل مکاتب می باشند که از آنجمله ۳۸ فیصد شانرا دختران تشکیل میدهد. نزدیک به ۶۰ فیصد نفوس افغانستان دسترسی به خدمات اولیه صحت دارند. بطور عموم، دهه نخست همکاری های انکشافی تغییرات بنیادی را در زندگی اکثر افغان ها به ارمغان آورده است.

در سطح ملی، پیشرفت های قابل ملاحظه ای در عرصه های اصلاحات حکومتداری، ایجاد نهاد های دولتی و افزایش ارائه خدمات اولیه در سکتور های گوناگون اقتصاد صورت گرفته است. ایجاد سیستم مدیریت مالی عامه دولت را قادر نموده است تا عواید زیادی را از سال ۱۳۸۱ بدین سو دریافت نموده و قسمتی از کمک های خارجی را در بودجه ملی دولت جذب نماید. در حالیکه انتظار می رود تا روند انسجام عواید یک رشد معتدل در دوره انتقال را تجربه نماید، دورنمای مالی دراز مدت، بنابر عواید بلند از ذخایر معدنی در جریان دهه تحول و بعداز آن، امید بخش بنظر می آید. در عرصه ای شفافیت مالی و بودجوی، افغانستان موفقیت های خوبی را طی چند سال گذشته حاصل نموده است. با تجویز دسترسی مردم به معلومات در مورد بودجه، و فراهم آوری فرصت به آنها در اشتراک به پروسه بودجه سازی در سطح ملی، افغانستان توانست از رتبه هشتم در سال ۱۳۸۷ به رتبه بیست و یکم در سال ۱۳۸۹ ارتقا نماید. و نشانه های وجود دارد که این رتبه به پنجاه و یا بیشتر از آن در آینده نزدیک افزایش یابد.

علی رغم موفقیت های قابل ملاحظه، چالش های انکشافی زیاد در مرحله جدید انکشاف افغانستان وجود دارد. منازعه و فقر از جمله چالش های اساسی دهه بعدی بشمار می آیند. وابستگی به کمک ها در دوره انتقال (۱۳۹۱-۱۳۹۳) و دهه تحول (۱۳۹۴-۱۴۰۴) ادامه خواهد یافت. خارج شدن نیروهای بین المللی الی اواخر سال ۱۳۹۳ ممکن باعث کاهش کمک ها گردد که باعث میشود تا افغانستان به موانع جدی بودجوی و فعالیت های اندک اقتصادی در سال های بعدی مواجه گردد. در نتیجه، افغانستان به خلا های قابل ملاحظه تمویل مصارف فعالیت های امنیتی و غیر امنیتی در جریان دوره انتقال و دهه تحول مواجه خواهد شد.

در حالیکه خلای تمویل بودجوی بین زمان حال و اواخر سال ۱۳۹۳ تقریباً ۱۷ میلیارد دالر در سال می باشد، و با در نظر داشت مبلغ کمک های مصرف شده در افغانستان در گذشته، انتظار می رود تا کمک ها به ۲۸.۳ فیصد عواید ناخالص داخلی در سال ۱۳۹۹ و ۲۳.۵ فیصد در سال ۱۴۰۴ کاهش یابد. افزایش کمک ها از ۲.۶ میلیارد دالر در سال ۱۳۸۱ به ۱۶ میلیارد دالر در سال ۱۳۹۰، کمک های خارجی مساوی به ۷۵ فیصد عواید ناخالص داخلی که بلندترین رقم در جهان بشمار می آید می باشد. کمک های خارجی فعالیت های انکشافی و خدمات ضروری در بخش های زیربنا، صحت، معارف، حکومتداری، زراعت، امنیت و بشردوستانه را تمویل نموده است. سوال در مورد اینکه چگونه افغانستان میتواند خدمات اولیه به شهروندان کشور را عرضه،

مصارف عادی را تحت پوشش و حفظ و مراقبت از پروژه های انکشافی را استحکام بخشد یک مسئله مهم تلقی می گردد.

در پاسخ به این چالش ها، دولت افغانستان استراتژی انتقال اقتصادی را در سندی تحت نام "پیش بسوی خودکفائی" که در بر گیرنده برنامه های دارای اولویت ملی و تعهدات کنفرانس بن مورخ قوس سال ۱۳۹۰ که به اساس آن دولت افغانستان و جامعه جهانی مجدداً به یک افغانستان با ثبات و دیموکراتیک متعهد گردیدند و اعلام داشتند که برآورده نمودن تعهدات پروسه ای کابل مستلزم همکاری های قویتر در زمانیکه افغانستان در یک دوره ای مهم امنیت و انکشاف قرار دارد می باشد. نتایج حاصله از کنفرانس بن امید بخش می باشد طوریکه جامعه جهانی تداوم حمایت از افغانستان را بعد از سال ۱۳۹۳ اعلام داشت. تعهدات پروسه ای کابل که بن آخرین فصل آن بود در کنفرانس وزرای توکیو مورخ ۱۸ سرطان ۱۳۹۱، که طی آن جامعه جهانی تعهد کرد تا کمک های خود را در افغانستان در آینده نیز ادامه خواهد داد، تقویت گردید.

علی رغم اینکه شرایط بعد از بن و توکیو امید بخش می باشد، چالش های دوره انتقال غیر قابل انکار محسوب می گردد. احتمال کاهش کمک ها افغانستان و همکاران انکشافی را ملزم میدارد تا موثریت و کارائی کمک ها را بمنظور نیل به بیشترین اهداف در ساحات کلیدی تقویت بخشند. در این مرحله مهم، همکاری نزدیک بین افغانستان و همکاران انکشافی از اهمیت خاص برخوردار می باشد. گزارش همکاریهای انکشافی یک نشریه مهم وزارت مالیه بشمار میرود که هدف آن بهبود و تقویت شفافیت و حسابداری کمک های مصرف شده در افغانستان می باشد. این گزارش وسیله ایست برای تصمیم گیری بهتر در مورد اینکه کجا و چگونه کمک های خارجی باید بمنظور نیل به موثریت بیشتر بمصرف رسد.

فصل اول

خلاصه ای کمکهای خارجی

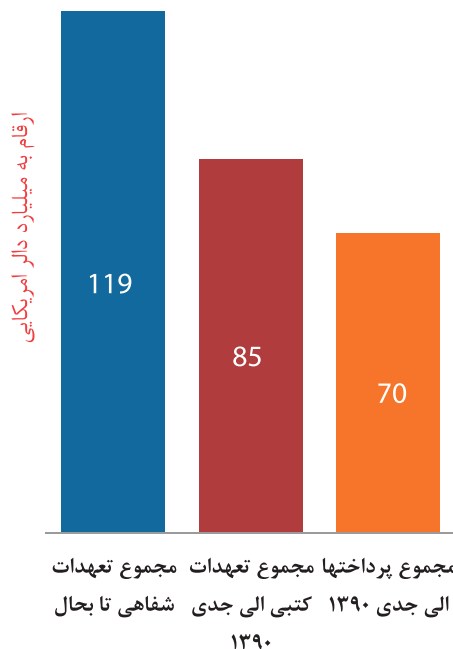

انکار مسئولیت: این بخش گزارش فقط خلاصه ای از کمک های خارجی را که توسط همکاران انکشافی در جریان گفتگو های همکاریهای انکشافی مورخ ماه های ثور و جوزا، ۱۳۹۱ گزارش داده شده است ارائه می نماید. بخش بعدی در مورد موثریت کمک ها بحث می نماید و بطور کلی کمک های ارائه شده در سال ۱۳۹۰ را تحلیل و مسایل مربوط به موثریت کمک ها را مورد بحث قرار میدهد.

خلاصه

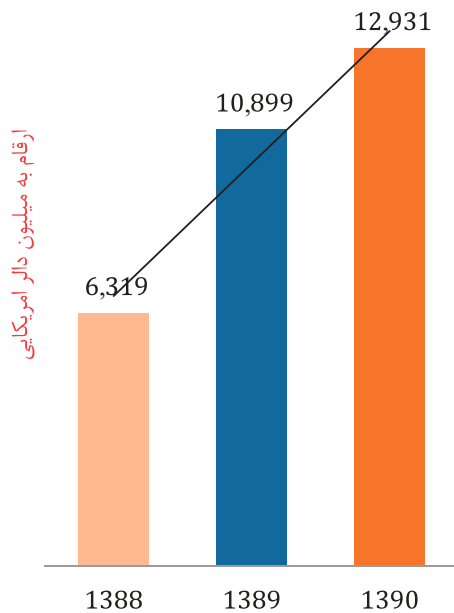
از سال ۱۳۸۱ بدینسو طوریکه {شکل ۱} نشان میدهد، مبلغ مجموعی تعهدات شفاهی برای افغانستان الی سرطان سال ۱۳۹۱ بالغ بر ۱۱۹ میلیارد دالر امریکایی می شود که شامل مبلغ ۱۶ میلیارد دالر امریکایی که در حمایت از برنامه های انکشافی توسط همکاران انکشافی در کنفرانس وزرا در توکیو مورخ سرطان ۱۳۹۱ و ۱۴ میلیارد دالر دیگر که در اجلاس ناتو در شیکاگو مورخ ثور ۱۳۹۱ در حمایت از امنیت افغانستان اعلام گردید می باشد. الی اوایل ماه جدی ۱۳۹۰، مبلغ مجموعی کمک های خارجی تعهد شده به افغانستان بالغ بر ۸۵ میلیارد دالر می گردد که از آنجمله مبلغ ۷۰ میلیارد دالر پرداخت گردیده است. تعهدات که اخیراً اعلام گردید مبلغ مجموعی تعهدات شفاهی به افغانستان را از ۸۹ میلیارد دالر به ۱۱۹ میلیارد دالر افزایش می دهد.

شکل شماره ۱: شرح خلاصه کمکها

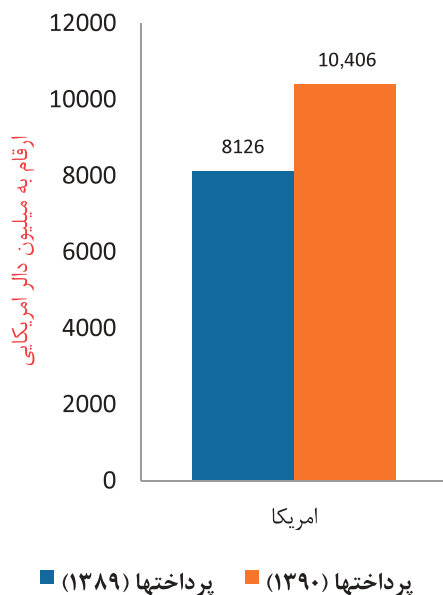

^۱ تعهدات کنفرانس توکیو ممکن شامل تعهدات سال های قبل باشد که این ارقام با همکاران انکشافی بمنظور تشخیص مبلغ دقیق تعهدات جدید در حال ارزیابی قرار دارد.

شکل شماره ۲: مقایسه پرداختها میان سالهای ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰

شکل شماره ۳: حجم پرداختها میان سالهای ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰

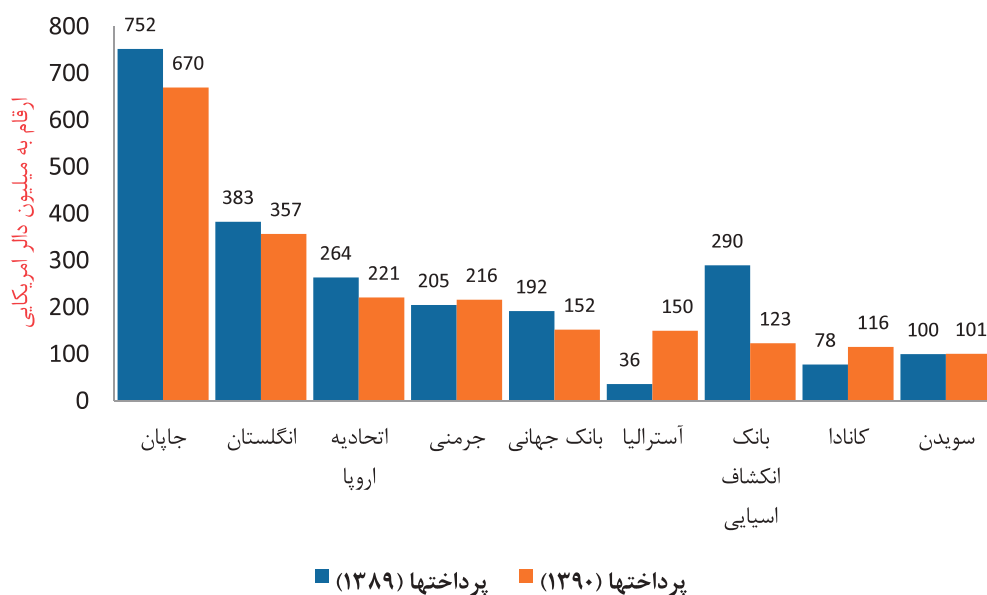

میزان مصارف

معلومات موجود افزایش مصارف از مبلغ ۶.۳ میلیارد دالر در سال ۱۳۸۸ به ۱۰.۹ میلیارد دالر در سال ۱۳۸۹ و همینطور ۱۲.۹ میلیارد دالر در سال ۱۳۹۰ را نشان میدهد {شکل ۲}. جزئیات بیشتر در مورد مصارف کمک ها در ولایات مختلف، تخصیص کمک ها به اساس سکتور، و میکانیزم کمک های ارائه شده در سال ۱۳۹۰ در بخش های مختلف بطور جداگانه ذیلاً مورد بحث قرار می گیرد.

علی رغم اینکه مبلغ مجموعی مصارف در سال ۱۳۹۰ در مقایسه با سال ۱۳۸۹ افزایش یافته است، میزان مصارف فردی همکاران انکشافی تفاوت ها و تغییرات را نشان میدهد. بطور مثال، ایالات متحده امریکا که بزرگترین کمک کننده ای افغانستان بشمار میرود مبلغ ۱۰.۴ میلیارد دالر را در بخش های امنیت و انکشاف در سال ۱۳۹۰ بمصرف رسانیده است که نشان دهنده ای ۲۲ فیصد افزایش در مقایسه با سال ۱۳۸۹ میباشد. هرچند کمک های جاپان که دومین بزرگترین تمویل کننده ای افغانستان می باشد از ۷۵۲ میلیون دالر در سال ۱۳۸۹ به ۶۷۰ میلیون دالر در سال ۱۳۹۰ کاهش یافته است. برای جزئیات بیشتر، {شکل ۳ و ۴} را ملاحظه فرمائید.

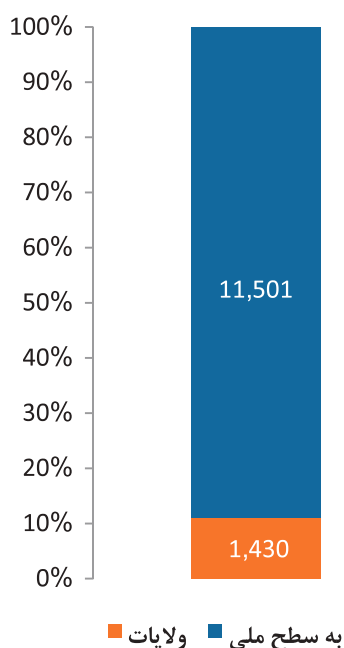
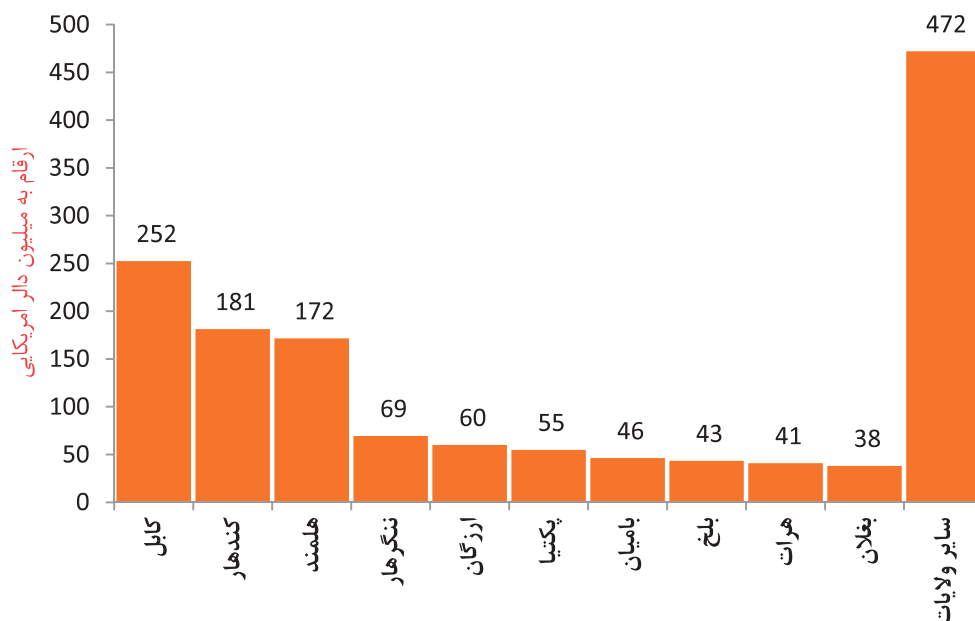
شکل شماره ۴: حجم پرداختها میان سالهای ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰

تقسیمات کمک ها به اساس ولايات

جمع آوری معلومات در مورد کمک های مصرف شده در ولايات مختلف همواره یکی از چالش های به حساب می آید که وزارت مالیه با آن روبرو میباشد. بنابراین، کمک های خارجی که فاقد معلومات به اساس ولايات میباشد در بخش "ولايات گوناگون" که نشان دهنده کمک های دارای "تاثیرات سراسری" میباشد گنجانیده شده است. از ۱۲.۹۳ میلیارد دالر کمک های خارجی مصرف شده در سال ۱۳۹۰، گزارش ها حاکیست که تقریباً ۱۱.۵ میلیارد دالر دارای تاثیرات سراسری می باشد در حالیکه مبلغ ۱.۴۳ میلیارد دالر در ولايات مشخص بمصرف رسیده است. برای حصول یک تصویر کلی از موقعیت مشخص مصرف کمکها، {شکل ۵} معلومات را در مورد ۱۰ ولایت که بیشترین مقدار کمک های خارجی در سال ۱۳۹۰ را دریافت نموده اند ارائه میدارد. از جمله ۱.۴۳ میلیارد دالر، بیشترین مبلغ به ولایت کابل (۲۵۲ میلیون دالر)، سپس کندهار (۱۸۱ میلیون دالر)، و هلمند (۱۷۲ میلیون دالر) تخصیص داده شده است. ولايات چون ننگرهار، ارزگان، پکتیکا، بامیان، بلخ، هرات و بغلان بطور اوسط مبلغ ۵۰ میلیون دالر را دریافت نموده اند. برای جزئیات بیشتر در مورد تقسیمات کمک های خارجی در سطح ولايات، لطفاً به {جدول ۱۱} ضمیمه گزارش هذا مراجعه نمائید.

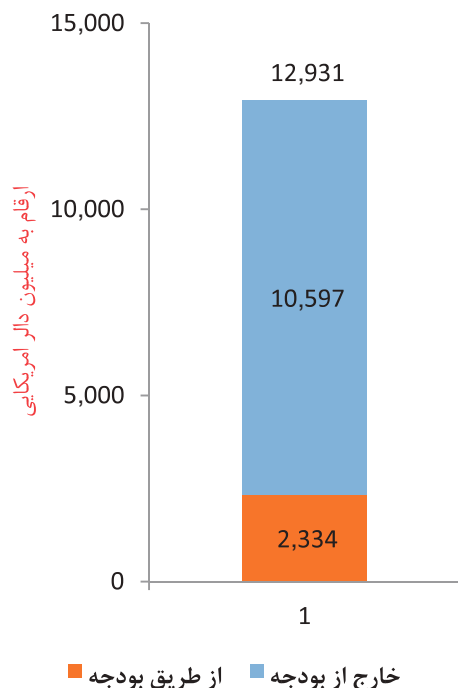
شکل شماره ۵: تقسیمات کمکها به اساس ولایات در سال ۱۳۹۰

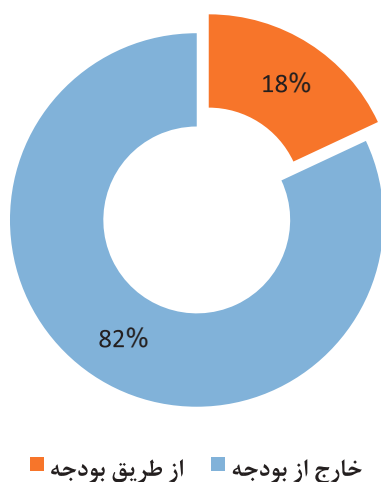
قابل یادآوری است که تقریباً ۹۰ فیصد کمک های ارائه شده در سال ۱۳۹۰ دارای تاثیرات سراسری بوده که شامل مصارف از طریق ابزار نظامی مانند پروگرام پاسخ اضطراری قومندان، صندوق وجهی نظم و تطبیق قانون افغانستان، و تیم های بازسازی ولایتی می باشد. معلومات مفصل در مورد کمک های ولایتی که از طریق این میکانیزم ها ارائه گردیده است در حال حاضر در وزارت مالیه موجود نمی باشد. دولت افغانستان همواره بدین نظر بوده است که بمنظور استفاده موثر کمک های خارجی و نیل به انکشاف متداوم، لازم است تا تخصیص منابع در سراسر سکتور ها و ولایات در مشوره با وزارت خانه های مرکزی و وزارت مالیه صورت گیرد.

مجاری عمدهٔ ارائه کمک های خارجی

معلومات ارائه شده به وزارت مالیه نشان میدهد که منجمله ۱۲.۹۳ میلیارد دالر پرداخت شده جهت حمایت از فعالیت های انکشافی و امنیتی در افغانستان در سال ۱۳۹۰، مبلغ ۸.۸ میلیارد دالر در سکتور امنیت و متباقی ۴.۱ میلیارد دالر دیگر در سایر سکتور ها سرمایه گذاری گردیده است. با در نظر داشت شیوه های ارائه کمک های خارجی (امنیت و انکشاف)، صرف ۲.۳ میلیارد دالر یا ۱۸ فیصد از طریق بودجه ملی دولت بشمول مصارف از طریق صندوق های امانتی صورت گرفته است، در حالیکه مبلغ ۱۰.۶ میلیارد دالر یا ۸۲ فیصد کمک ها خارج از سیستم دولت بمصرف رسیده است. {شکل ۶ و ۷} را ملاحظه نمائید.

شکل شماره ۶: مقایسه پرداختها از طریق بودجه و خارج از بودجه در سال ۱۳۹۰

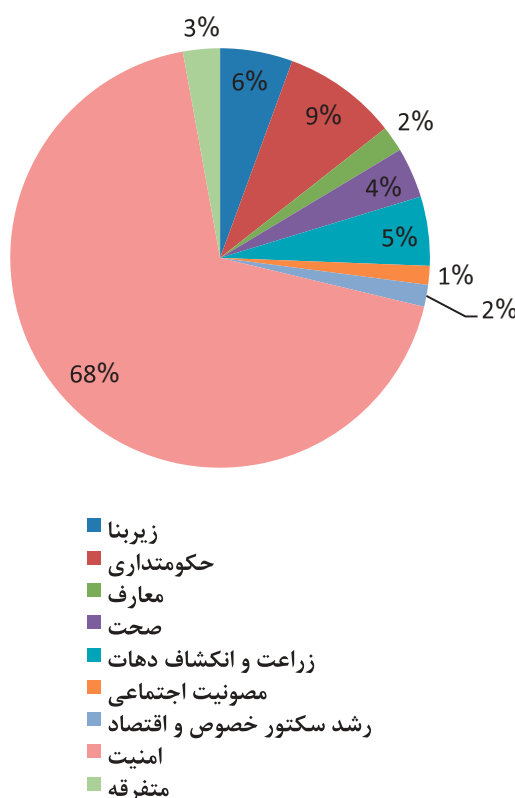
شکل شماره ۷: تناسب پرداختها از طریق بودجه و خارج از بودجه در سال ۱۳۹۰

برای تسهیل این امر، ما خلاصه ای از کمک های خارجی را به دو بخش (۱) امنیت و (۲) انکشاف تقسیم بندی نموده ایم که ذیلاً مورد بحث قرار می گیرد:

کمک های خارجی برای سکتور امنیت

دولت بدین باور است که محیط امن برای انکشاف متداوم و استقرار صلح در افغانستان یک امر لازمی بشمار می آید. بعد از تاسیس اردو و پولیس ملی افغانستان، امنیت مردم افغانستان در صدر آجندای دولت و همکاران انکشافی قرار داشته است. تحلیل های ما از معلومات ده ساله (۱۳۸۰ - ۱۳۸۹) چنین نشان میدهد که بطور اوسط ۵۱ فیصد از کمک های خارجی در بخش امنیت صورت گرفته است. بنابراین، جای تعجب نیست که مقدار هنگفت (۶۸ فیصد) کمک های خارجی در سال ۱۳۹۰ نیز جهت تمویل مصارف امنیتی تخصیص یافته است. {شکل ۸} را ملاحظه فرمائید. تحلیل های ما نشان میدهد که ایالات متحده امریکا بیشترین مقدار کمک های خارجی را در حمایت از سکتور امنیتی (۹۵ فیصد) در سال ۱۳۹۰ و سپس جاپان (۳ فیصد)، اتحادیه اروپا (۱ فیصد) ارائه نموده اند در حالیکه متباقی ۱ فیصد از سایر همکاران انکشافی دریافت گردیده است. یک تعداد میکانیزم ها/ طریقه های ارائه کمک های خارجی که از طریق آن مصارف امنیتی تمویل می گردد وجود دارد که ذیلاً مورد بحث قرار می گیرد: برای جزئیات بیشتر، به {جدول ۱۰} ضمیمه گزارش هذا مراجعه نمائید.

شکل شماره ۸: امنیت در مقایسه با انکشاف در سال ۱۳۹۰

وزارت دفاع ایالات متحده امریکا

وزارت دفاع ایالات متحده امریکا بزرگترین فراهم کننده کمک های سکتور امنیتی می باشد. مطابق گزارش سیگار مورخ جدی سال ۱۳۹۰، وزارت دفاع ایالات متحده امریکا در سال ۱۳۹۰ مبلغ ۲۴.۴ میلیارد دالر را جهت حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان تخصیص داده است که از آنجمله مبلغ ۱۰.۸ میلیارد دالر تعهد و مبلغ ۸.۴ میلیارد دالر بمصرف رسیده است.

^۲ بطور عموم، سطح مشوره دهی با دولت افغانستان پیرامون پلان گذاری، تطبیق، و گزارش دهی از وجوه تمویلی ضعیف می باشد. بدین لحاظ، وزارت مالیه باید به معلومات ارائه شده توسط گزارش سیگار اتکاء می نمود.

بودجه برای نیروهای امنیتی افغانستان، برنامه کمکهای عاجل قومندانان امریکایی، بودجه برای زیربنای افغانستان توسط وزارت دفاع ایالات متحده امریکا اداره گردیده و سه پروگرام اصلی نظامی وزارت دفاع امریکا میباشند که در سال ۱۳۹۰ توسط آن اداره تمویل شدند.

سندوق وجهی نیروهای امنیتی افغانستان

بودجه برای نیروهای امنیتی افغانستان بمنظور تجهیز، تسلیح، ارائه خدمات، برنامه های آموزشی و ایجاد تسهیلات لازم به نیروهای امنیتی ملی افغانستان ایجاد گردیده است و مبلغ مجموعی تخصیص داده شده به این برنامه بالغ بر ۲۲.۸ میلیارد دالر میباشد که از آنجمله مبلغ ۱۰.۲ میلیارد دالر تعهد و مبلغ ۷.۸ میلیارد دالر دیگر بمصرف رسیده است (گزارش سیگار، جدی ۱۳۹۰).

جدول ۱: وجوه تمویلی نظامی ایالات متحده امریکا (۱۳۹۰)

ارقام به (۰۰۰) دالر امریکایی			
ارگانهای نظامی	تعهد شفاهی (1390)	تعهد کتبی (1390)	پرداخت (1390)
بودجه برای نیروهای امنیتی افغان	22,800,000	10,260,000	7,880,000
برنامه کمکهای عاجل قومندانان امریکایی	800,000	270,000	400,000
وزارت دفاع امریکا	40,000	120,000	120,000
بودجه برای زیربنای افغانستان	800,000	224,000	10,000
مجموع	24,440,000	10,874,000	8,410,000

برنامه کمکهای عاجل قومندان امریکایی

برنامه کمکهای عاجل قومندان خدمات بشردوستانه و کمک های بازسازی در جاهائیکه نیروهای امریکایی قرار دارند و ضرورت به کمک های اضطراری و فوری بمنظور کمک به مردم محل وجود داشته باشد ارائه می نماید. مطابق به گزارش سیگار مورخ جدی سال ۱۳۹۰، مبلغ مجموعی کمک های ایالات متحده امریکا به این پروگرام در سال ۱۳۹۰ بالغ بر ۸۰۰ میلیون دالر گردیده که از آنجمله مبلغ ۲۷۰ میلیون دالر تعهد و ۴۰۰ میلیون دالر بمصرف رسیده است.

بودجه برای زیربنای افغانستان

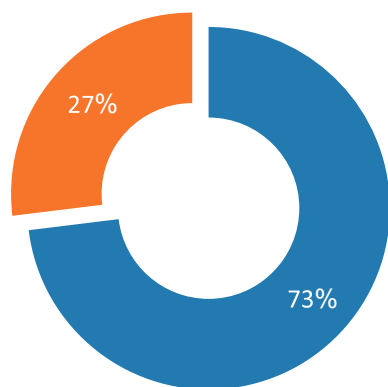
این برنامه در سال ۱۳۹۰ بمنظور حمایت از استراتیژی ضد شورش ایالات متحده امریکا در افغانستان تاسیس گردید. بودجه برای زیربنای افغانستان بمنظور تمویل پروژه های زیربنا دارای اولویت اساسی در حمایت از تلاش های ملکی و نظامی ایالات متحده امریکا طرح و دیزاین گردیده است. الی جدی ۱۳۹۰، نزدیک به ۲۲۴ میلیون دالر به این پروگرام تعهد گردیده است که از آنجمله مبلغ ۱۰ میلیون دالر بمصرف رسیده است. {جدول ۱}

صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون برای افغانستان

یکی از میکانیزم های که همکاران انکشافی مصارف مربوط به فعالیت های امنیتی را مورد حمایت قرار میدهند صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون می باشد که توسط پروگرام انکشافی ملل متحد (UNDP) اداره می گردد. منحیث یک صندوق وجهی که توسط چندین دونه تمویل می گردد، صندوق مذکور مصارف عملیاتی نیروهای پولیس بشمول معاشات، غذا علاوه بر حمایت از فعالیت های اصلاحات پولیس و برنامه های آموزشی را تحت پوشش قرار میدهد. مطابق به گزارش مالی صندوق امانتی نظم و قانون مورخ حمل ۱۳۹۱، مبلغ مجموعی تعهدات همکاران انکشافی به این پروگرام در سال ۱۳۹۰ بالغ بر ۶۱۵ میلیون دالر امریکایی می باشد.

کمک های خارجی برای انکشاف

منجمله ۴.۱ میلیارد دالر که در حمایت از سکتور های انکشافی در سال ۱۳۹۰ پرداخت صورت گرفته است، مبلغ ۱۱۰۶ میلیون دالر یا ۲۷ فیصد کمک ها از طریق بودجه ملی بمصرف رسیده است که از آنجمله ۴۸۴ میلیون دالر مستقیماً و ۶۲۲ میلیون دالر از طریق میکانیزم های صندوق های امانتی پرداخت شده است. در حالیکه بیشترین مقدار کمک ها ۲۹۹۸ میلیون دالر توسط همکاران انکشافی خارج از بودجه بمصرف رسیده است. {شکل ۹} را ملاحظه فرمائید.

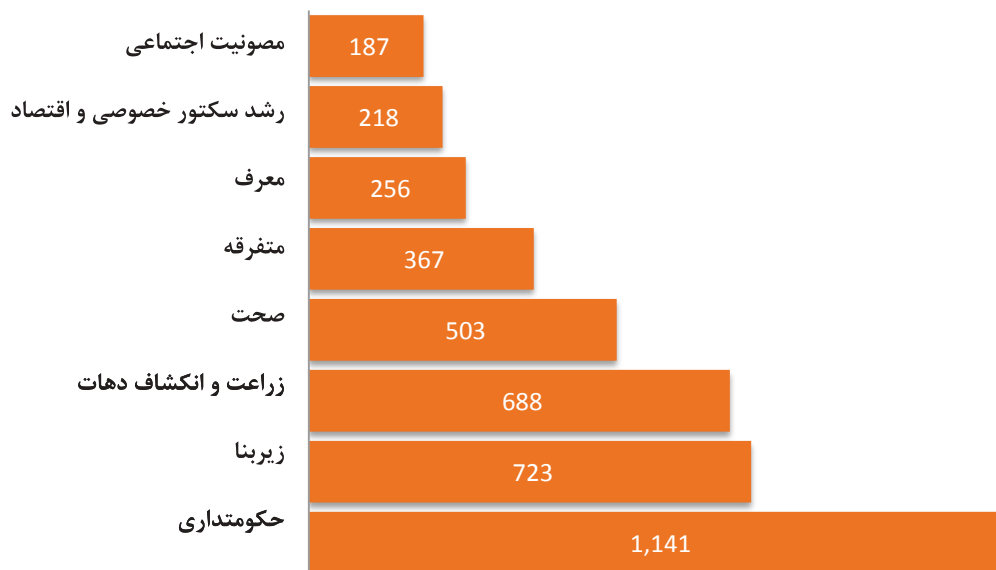
شکل شماره ۹: تناسب پرداختها از طریق بودجه و خارج از بودجه در سال ۱۳۹۰

■ از طریق بودجه ■ خارج از بودجه

برحسب تقسیمات کمک ها به اساس سکتور، معلومات ارایه شده از همکاران انکشافی نشان میدهد که یک حصه مهم کمکهای پرداخت شده برای انکشاف (۳۶۷ میلیون دالر) یا ۹ فیصد در سال ۱۳۹۰ منحیث کمکهای "طبقه بندی نشده" محسوب شده که این خود مانع تحلیل از اینکه این منابع بطور مشخص و در کجا بمصرف رسیده است می گردد. هرچند تصور میشود که این منابع یا اینکه فعالیت های مانند جندرج، محیط زیست، و حقوق بشر و غیره را تمویل نموده است و یا در مطابقت با طبقه بندی سکتور های مندرج استراتیژی انکشاف ملی افغانستان طوریکه در {شکل ۱۰} مشخص گردیده است نمی باشد.

در مورد سایر سکتور ها، ۱۱۴۱ میلیون دالر در سکتور حکومتداری، ۷۲۳ میلیون دالر در بخش زیربنا، ۶۸۸ میلیون دالر در سکتور های زراعت و انکشاف دهات، ۵۰۳ میلیون دالر در بخش صحت، ۲۵۶ میلیون دالر در معارف، ۲۱۸ میلیون دالر در انکشاف سکتور خصوصی و ۱۸۷ میلیون دالر در سکتور مصونیت اجتماعی پرداخت شده است.

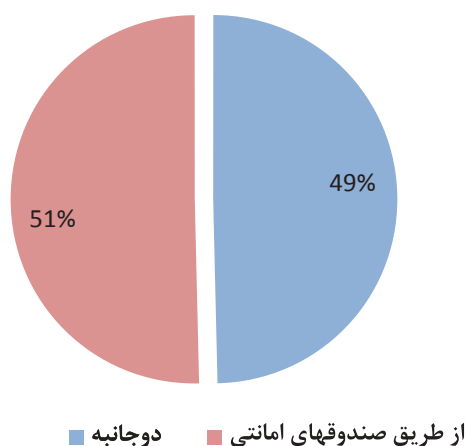
شکل شماره ۱۰: تقسیمات کمکها به اساس سکتور در سال ۱۳۹۰

کمک های خارجی از طریق بودجه ملی دولت

بطور عموم، دو میکانیزم وجود دارد که به اساس آن همکاران انکشافی فعالیت ها و پروگرام ها را از طریق سیستم های دولتی مورد حمایت قرار میدهند که عبارت اند از صندوق های امانتی و حمایت های دوجانبه میباشد. بطور کل، در سال ۱۳۹۰ مبلغ کمک های خارجی که از طریق بودجه دولت پرداخت شده است بالغ بر ۲۳۳۴ میلیون دالر (۱۲۲۸ میلیون دالر در بخش امنیت و ۱۱۰۶ میلیون دالر در سکتور انکشاف) بوده که از آنجمله مبلغ ۱۱۵۸ میلیون دالر به شکل کمکهای دوجانبه (۴۸۴ میلیون دالر برای انکشاف و ۶۷۴ میلیون دالر برای امنیت) و متباقی ۱۱۷۶ میلیون دالر از طریق صندوق های امانتی (۶۲۲ میلیون دالر برای انکشاف و ۵۵۴ میلیون دالر در بخش امنیت) میباشد. هر دو میکانیزم در بخش های ذیل مورد غور و رسیدگی قرار گرفته است. {شکل ۱۱} نسبت بین حمایت های دوجانبه و صندوق های امانتی در سال ۱۳۹۰ را نشان میدهد.

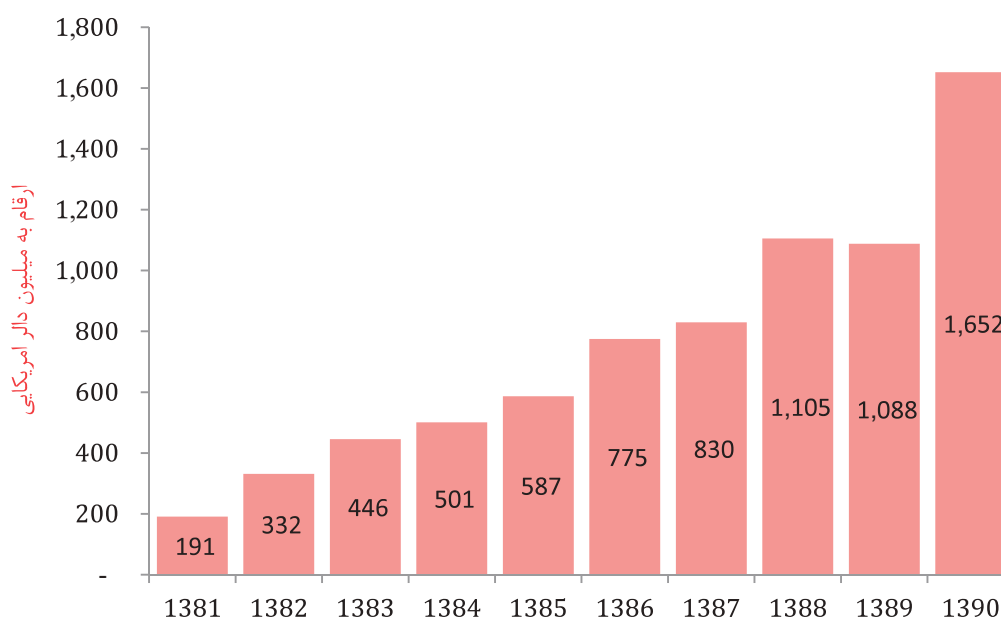
شکل شماره ۱۱: تمویل از طریق بودجه دولت

حمایت از طریق صندوق های امانتی

صندوق های امانتی بمنظور بسیج بیشتر منابع از طریق بودجه ملی طرح گردیده است و هدف و تمرکز اصلی آنها بخصوص صندوق امانتی بازسازی افغانستان و صندوق نظم و تطبیق قانون هماهنگی حمایت ها از تلاش ها در عرصه بازسازی افغانستان می باشد. از اوایل سال ۱۳۸۱ بدین سو، تعداد زیاد تمویل کنندگان به صندوق های امانتی مساعدت نموده اند. در حالیکه صندوق وجهی بازسازی افغانستان و صندوق نظم و تطبیق قانون برای افغانستان هنوز هم اولویت های دولت را حمایت می نمایند، دولت افغانستان با جامعه جهانی در سال ۱۳۸۹ جهت کمک و حمایت از پروسه ای صلح که به ابتکار دولت در سال ۱۳۸۹ آغاز گردید داخل یک همکاری جدید گردید که به اساس آن صندوق امانتی صلح و استقرار مجدد افغانستان ایجاد گردید. صندوق امانتی زیربنای افغانستان نیز یک برنامه ای جدید می باشد که در جدی ۱۳۸۹ بمیان آمد. بطور عموم، مبلغ مجموعی کمک های خارجی که از صندوق های امانتی از سال ۱۳۸۱ فراهم گردیده است بالغ بر ۷.۵ میلیارد دالر الی آخر سال ۱۳۹۰ می گردد. {شکل ۱۲} را ملاحظه فرمائید.

شکل شماره ۱۲: خلاصه سهم کلی تمویل کننده گان به صندوقهای امانتی

صندوق امانتی بازسازی افغانستان

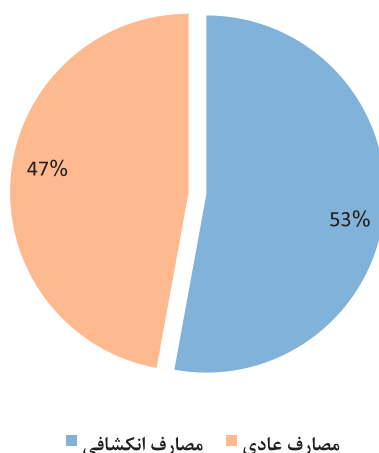
صندوق امانتی بازسازی افغانستان در ماه حمل ۱۳۸۱ ایجاد گردید و توسط یک تعداد تمویل کنندگان که در بازسازی و انکشاف افغانستان مصروف فعالیت می باشند حمایت می گردد. این صندوق توسط بانک جهانی اداره می گردد و متشکل از دو بخش (دریچه) می باشد که یک بخش آن برای تمویل مصارف

عادی دولت و بخش دیگر آن بمنظور تمویل پروژه های انکشافی که در مطابقت با اولویت های دولت باشند قابل استفاده بوده است. این صندوق بزرگترین کمک کننده ای بودجه ملی بحساب می آید. الی جدی سال ۱۳۹۰، مساعدت های مجموعی همکاران انکشافی به این صندوق بالغ بر ۵ میلیارد دالر امریکایی می گردد که از آنجمله مبلغ ۹۳۴ میلیون دالر در سال ۱۳۹۰ مساعدت شده است.

صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون

مبلغ مجموعی کمک های همکاران انکشافی به صندوق وجهی نظم و تطبیق قانون برای افغانستان الی جدی ۱۳۹۰ بالغ بر ۲.۲ میلیارد دالر می گردید که از آنجمله مبلغ ۶۱۵ میلیون دالر در سال ۱۳۹۰ ارائه گردیده است. برای جزئیات بیشتر در مورد مساعدت های همکاران انکشافی، {جدول ۱۴} ضمیمه گزارش هذا را ملاحظه نمائید.

شکل شماره ۱۳: تناسب مصارف انکشافی در مقابل مصارف عادی از طریق صندوقهای امانتی

صندوق امانتی صلح و استقرار مجدد افغانستان

صندوق امانتی صلح و استقرار مجدد افغانستان در سال ۱۳۸۹ بعد از برگزاری جرگه صلح مشورتی در کابل بمنظور حمایت از برنامه صلح و استقرار مجدد ایجاد گردید. این پروگرام تحت قیادت دولت قرار داشته و هدف آن به دسترس قرار دادن منابع به عناصر ضد دولت که خواهان ختم خشونت واستقرار مجدد بوده و میخواهند تا منحيث اعضای موثر و فعال جامعه افغانی بشمار آیند می باشد. فراهم ساختن فرصت های استخدام، معیشت قابل دوام، و ارتباط صلح با انکشاف از جمله بخش های اساسی این برنامه میباشد. این صندوق وجهی متشکل از سه چارچوب می باشد که توسط دارالانشای مشترک صندوق وجهی صلح و استقرار مجدد افغانستان و وزارت خانه های سکتوری تطبیق می گردد. تا هنوز ۱۰۲ میلیون دالر امریکایی برای تامین اهداف این برنامه به این صندوق جمع آوری شده است.

صندوق امانتی زیربنای افغانستان

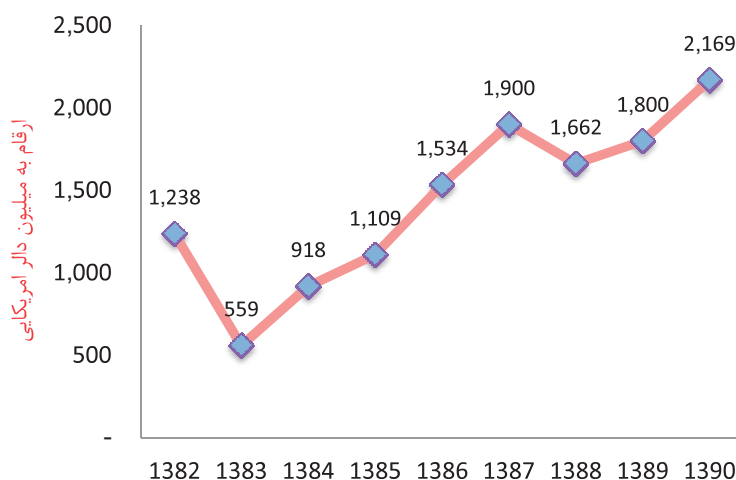
صندوق امانتی زیربنای افغانستان در جدی سال ۱۳۸۹ با همکاری بانک انکشاف آسیای جهت تمویل پروژه های زیربنائی تاسیس گردید. بانک انکشاف آسیای که اداره کننده این برنامه است مهارت های تخصصی مدیریت پروژه و عملیاتی را ارائه می نماید تا دولت قادر گردد که پلان های کلیدی انکشافی و زیربنای کشور را تطبیق نماید. این برنامه در نظر دارد تا ضروریات مهم زیربنائی بشمول خطوط حمل و نقل قویتر (ملی، حوزوی و شهری)، خطوط ریل، میدان های هوائی، امنیت منابع انرژی، سیستم های آبیاری، و انکشاف سکتور خصوصی را برآورده نماید. حامیان اصلی صندوق وجهی مذکور تا کنون جاپان و بریتانیا بوده اند.

بطور خلاصه، مبلغ مجموعی کمک های خارجی پرداخت شده از طریق صندوق های امانتی در سال ۱۳۹۰ بالغ بر ۱۱۷۶ میلیون دالر می گردد که از جمله مبلغ ۵۵۴ میلیون دالر بخاطر مصارف عادی و متباقی ۶۲۲ میلیون دالر در پروگرام های انکشافی سرمایه گذاری گردیده است {شکل ۱۳}. معلومات نشان میدهد که ایالات متحده امریکا بزرگترین حمایت کننده صندوق های امانتی (۴۶۸ میلیون دالر) در سال ۱۳۹۰ بوده که بعد از آن جاپان با ۲۴۰ میلیون دوم، و سپس کشور های بریتانیا با ۱۵۸ میلیون دالر، جرمنی با ۷۷ میلیون دالر و اتحادیه اروپا با ۶۰ میلیون دالر قرار دارند. برای جزئیات بیشتر، به {جدول ۱۲} ضمیمه گزارش هذا مراجعه نمائید.

بودجه ملی افغانستان

از سال ۱۳۸۱ بدینسو، مساعدت های همکاران انکشافی در بودجه ملی در مقایسه با مبالغ مصرف شده خارج از سیستم های دولت بسیار اندک بوده است. دولت افغانستان همواره تلاش نموده است تا وجوه بیشتری را در بودجه ملی جذب نماید، هرچند بهبود و تغییرات اساسی در رسیدن به این هدف بمیان نیامده است. با درنظرداشت تعهدات کنفرانس های کابل و لندن در سال ۱۳۸۹ که در آن همکاران انکشافی موافقت نمودند تا ۵۰ فیصد کمک های شانرا از طریق بودجه ملی الی اواخر سال ۱۳۹۱ بمصرف برسانند دولت افغانستان انتظار میبرد که حمایت از بودجه بمنظور تمویل اولویت های دولت بیشتر گردد.

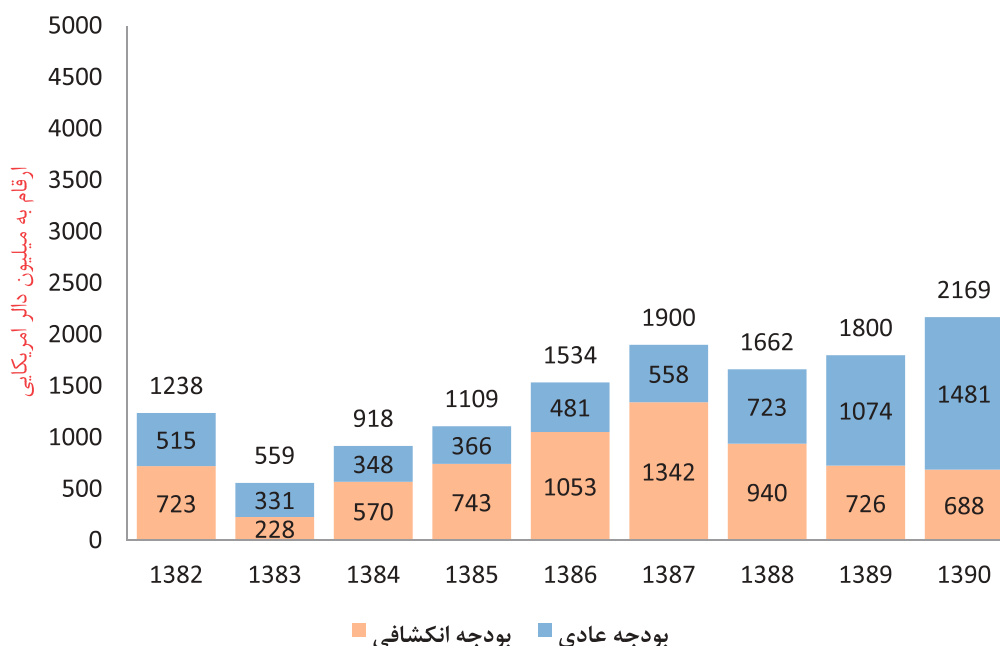
شکل شماره ۱۴: روند پرداخت کمکها از طریق بودجه دولت

علی رغم اندک بودن کمک ها از طریق بودجه در مقایسه با کمک های خارج از بودجه، مبلغ کمک های همکاران انکشافی از طریق بودجه از سال ۱۳۸۴ بدین سو افزایش قابل توجه نموده است. باوجود اینکه مبلغ کمک ها از طریق بودجه در سال ۱۳۹۰ در مقایسه با سال ۱۳۸۹ {شکل ۱۴} افزایش یافته است (۲۱۶۹ میلیون دالر)، میزان کلی کمک های خارجی نیز از ۱۰.۸ میلیارد دالر در سال ۱۳۸۹ به ۱۲.۹ میلیارد دالر در سال ۱۳۹۰ افزایش یافته است.

{شکل ۱۵} نشان میدهد که از جمله ۲۱۶۹ میلیون دالر که سهم همکاران انکشافی در بودجه ملی سال ۱۳۹۰ میباشد، مبلغ ۶۸۸ میلیون دالر جهت تمویل پروژه های انکشافی و متباقی مبلغ ۱۴۸۱ میلیون دالر جهت تمویل مصارف عادی بخصوص امنیت (۸۶ فیصد) تخصیص داده شده است. ۱۳۹۰ سالیست که بیشترین مقدار کمک های خارجی از طریق بودجه ملی دولت در مقایسه با سالهای قبلی تخصیص داده شده که ۱۷ فیصد افزایش را نسب به سال ۱۳۸۹ نشان میدهد.

شکل شماره ۱۵: تقسیمات کمکها در بودجه دولت

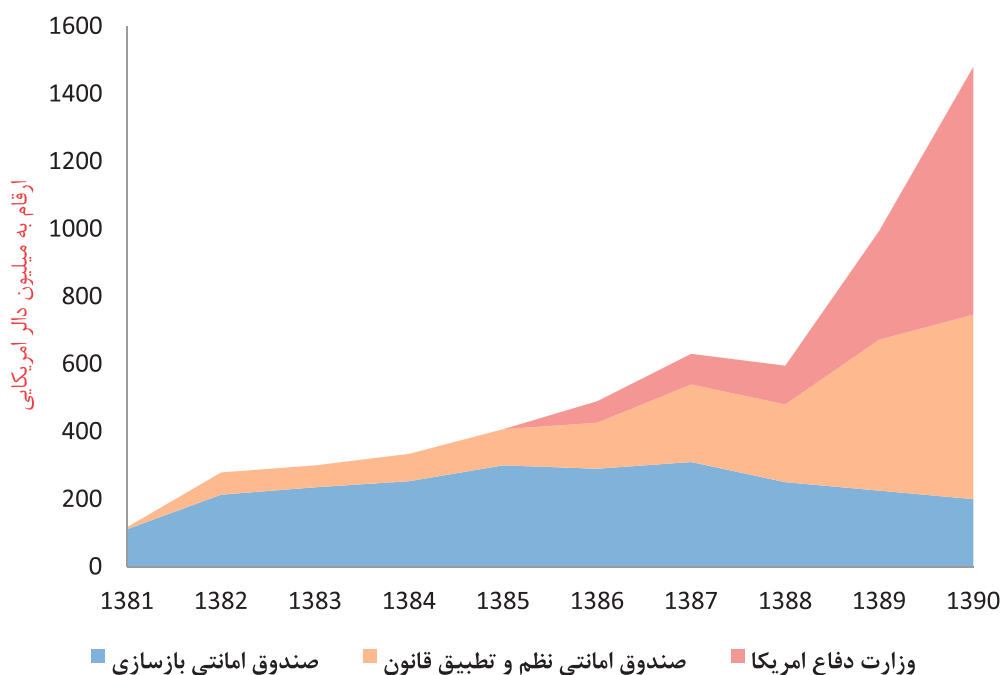
^۲ مبلغ مساعدت های همکاران انکشافی که در بودجه ملی سال ۱۳۹۰ (۲۱۶۹ میلیون دالر) ذکر گردیده است کمتر از آن است که در شروع خلاصه ای این بخش ارائه گردید (۲۳۳۴ میلیون دالر). یکی از دلایل از نقطه نظر وزارت مالیه تفاوت بین سال مالی افغانستان با همکاران انکشافی می باشد. دلیل دوم میتواند مساعدت های بیشتر همکاران انکشافی به صندوق های امانتی باشد و تخصیص کمتر به پروژه ها. و یا ممکن اینکه ارقام ذکر شده در فوق شامل ارقام که از سال های قبل باقی مانده است نباشد.

از جمله ۱۱۰۶ میلیون دالر که برای تطبیق پروژه های انکشافی تخصیص داده شده، مبلغ ۶۸۸ میلیون دالر در بودجه ملی سال ۱۳۹۰ گنجانیده شده است. دلایل این امر نیز میتواند مواردی باشد که فوقاً تذکر رفت.

حمایت از بودجه عادی دولت

یک مقدار قابل ملاحظه ای کمک های خارجی (۱۴۸۱ میلیون دالر) از طریق بودجه دولت در سال ۱۳۹۰ بمنظور تمویل بودجه عادی پرداخت شده است. علی رغم اینکه سهم عواید داخلی در حمایت از بودجه عادی دولت مهم بشمار میرود، منابع دیگری نیز وجود داشتند که بطور گسترده بودجه عادی را مساعدت کردند. در سال ۱۳۹۰، مساعدت های وزارت دفاع ایالات متحده امریکا و همکاران انکشافی از طریق صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون از جمله دو بزرگترین منابع تمویل بودجه عادی بوده اند، در حالیکه کمک های صندوق وجهی بازسازی در مطابقت با استراتیژی مالی موافقت شده صندوق مذکور در مقایسه با سالهای ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ بطور اندک کاهش یافته است و ممکن در آینده نیز بیشتر کاهش یابد {شکل ۱۶}. برای جزئیات بیشتر، {جدول ۱۵} ضمیمه گزارش هذا را ملاحظه نمایند.

شکل شماره ۱۶: منابع عمده خارجی برای تمویل بودجه عادی

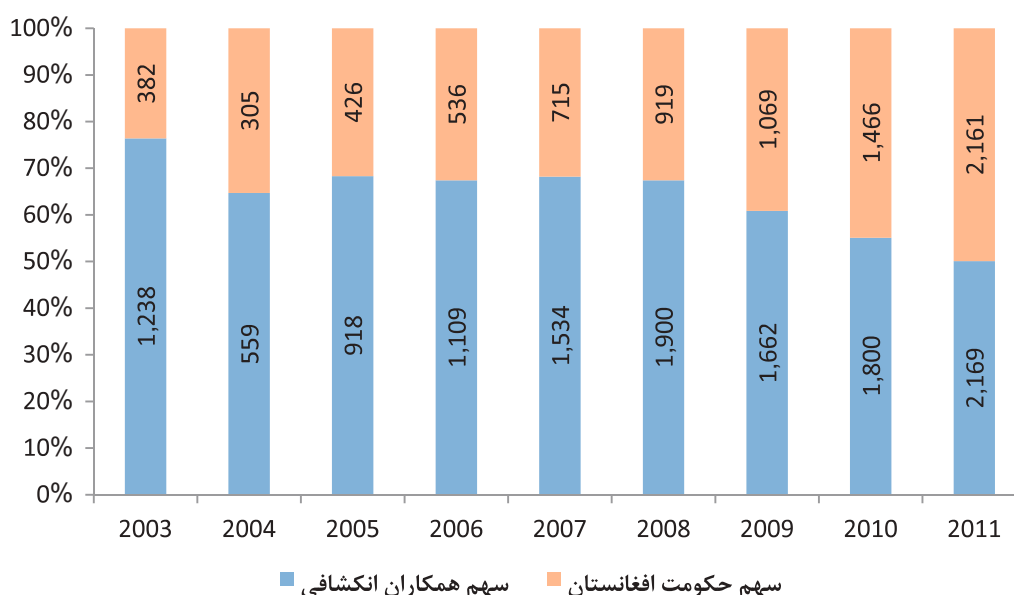

فیصدی کمکهای خارجی در بودجه ملی دولت

طوریکه فوقاً تذکر به عمل آمد، بودجه ملی افغانستان توسط عواید داخلی و کمک های همکاران انکشافی تمویل میگردد و این منوال در آینده نیز تداوم خواهد یافت. بطور مشخص، مبلغ عواید داخلی در حمایت از بودجه دولت از ۳۸۲ میلیون دالر در سال ۱۳۸۲ به ۱۴۶۶ میلیون دالر در سال ۱۳۸۹ افزایش یافته است. در سال ۱۳۹۰، عواید داخلی مجدداً بنابر برنامه های گوناگون در سکتور معادن و سایر سکتور های عاید

زا که خود باعث سهم و اشتراک بیشتر دولت در بودجه ملی میشود گردیده است که در حال حاضر دولت حدوداً ۴۸ فیصد بودجه ملی را از عواید داخلی پرداخت می نماید. هر چند بنابر بزرگتر بودن بودجه سال ۱۳۹۰ در مقایسه با ۱۳۸۹، سهم کمک های خارجی در بودجه ۵۲ فیصد بوده است که اندکی بیشتر از سهم دولت می باشد. انتظار میرود تا سهم دولت در بودجه ملی در آینده افزایش یابد که این امر خود باعث کسب تداوم مالی خواهد شد. هر چند زمان بندی مشخص برای کسب این امر تا کنون ارائه نگردیده است. برای جزئیات بیشتر، به {شکل ۱۷} قرار ذیل و {جدول ۱۶} در ضمیمه این گزارش مراجعه نمائید.

شکل شماره ۱۷: فیصدی کمکهای خارجی در بودجه ملی (میلیون دالر)

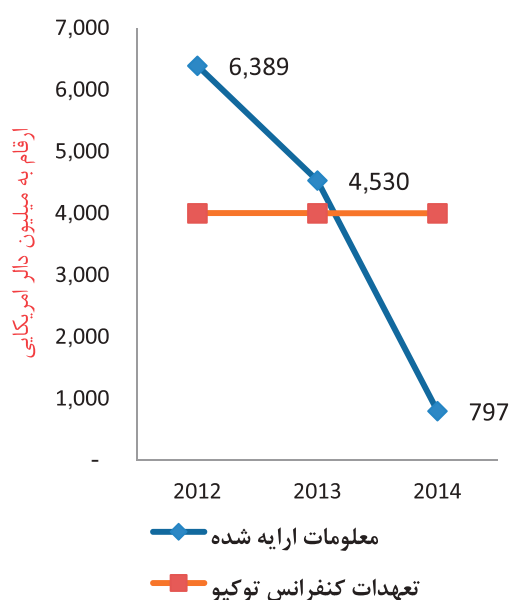

پیشبینی کمکهای خارجی

نبود معلومات کافی و موثق راجع به کمکهای خارجی برای کشورهای دریافت کننده ای کمک مانند افغانستان دشوار است تا بطور موثر پلان گذاری و بودجه سازی نماید. همینطور، برای تمویل کنندگان نیز مشکل خواهد بود تا تلاش های خویش را هماهنگ و نتایج انکشافی قابل دوام را بدست آورند. مطابق اعلامیه پاریس، همکاران انکشافی موافقت نمودند تا تعهدات قابل اعتماد و ارقام مشخص کمک ها را ارائه نموده و وجوه را بموقع و مطابق زمان بندی موافقت شده در کشورهای دریافت کننده کمک بمصرف رسانند.

در اکراه پایتخت گانا نیز اشتراک کنندگان موافقت نمودند تا گام های بیشتری را جهت بهبود پیشبینی کمک ها بشمول تقویت پروسه بودجه سازی، ارائه معلومات کامل و بموقع در مورد تعهدات سالانه و مصارف دقیق بردارند تا کشور های در حال انکشاف قادر گردند که کمک ها را در برآورد های بودجوی و سیستم های حسابی خویش ریکارد نموده و پلان های مصرفی ۳ الی ۵ ساله را با تخصیص منابع تهیه و ترتیب نمایند.

شکل شماره ۱۸: تصویر سه ساله از آینده کمکها نظر به معلومات موجود

افغانستان نیز از نبود معلومات و یابیشبینی کمک ها همواره متاثر گردیده طوریکه اکثریت همکاران انکشافی به دولت افغانستان معلومات کامل و دقیق راجع به کمک های سه الی پنج ساله خویش و یا تخصیص منابع و پروگرام ها در کشور را ارائه نمی نمایند.

علی رغم اینکه تعهدات اخیر برای افغانستان در کنفرانسهای شیکاگو و توکیو امید بخش می باشند، معلومات گزارش شده کاهش میزان کمک های خارجی بین سال های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۳ را نشان میدهد. نبود معلومات دقیق و یا ارقام در مورد کمکهای خارجی پیشبینی درست کمکها را دشوار می سازد. ریکارد ما نشان میدهد که مبلغ ۶۳۸۹ میلیون دالر در جریان سال ۱۳۹۱ پرداخت خواهد شد. این منوال در سال ۱۳۹۲ به مبلغ ۴۵۳۰ میلیون دالر و به ۷۹۷ میلیون دالر در سال ۱۳۹۳ کاهش می یابد. هر چند با در نظر داشت میزان پرداختها در سال ۱۳۹۰ و سطح تعهدات در سال ۱۳۹۱، شایان ذکر است که ارقام ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ فقط بهترین تخمینها بوده که با گذشت زمان میتواند تغییر نماید. {شکل ۱۸} را ملاحظه نمائید.

جهت معلومات مزید در باره تعهدات کنفرانس توکیو که در سرطان سال ۱۳۹۱ تدوین گردید به {جدول شماره ۱۷} در ضمیمه این گزارش مراجعه بفرمائید.

فصل دوهم:

تحليل موثریت کمک ها در افغانستان

با در نظر داشت معلومات ارائه شده در بخش قبلی این گزارش، این فصل تحلیل ها در مورد پیشرفت های حاصله در موثریت کمک ها، چالش های موجود و قدم های بعدی را مورد غور و بررسی قرار میدهد. این تحلیل ها بالای پیشرفت های حاصله بعد از نشر گزارش همکاری های انکشافی سال ۱۳۸۹ تمرکز نموده و همچنان موارد عمومی راجع به موثریت کمکها در جریان سالهای ۱۳۸۱ الی ۱۳۹۰ را مورد بررسی قرار میدهد.

طی دو سال گذشته (۱۳۸۹-۱۳۹۰)، تلاش ها برای بهبود همکاری های انکشافی بین المللی در سطح ملی و جهانی شاهد تغییرات گسترده بوده است. بطور مشخص، اجلاس بلند پایه چهارم که در بوسان پایتخت کوریای جنوبی در ماه قوس سال ۱۳۹۰ برگزار گردید نمونه ای از همکاری های انکشافی را معرفی و همکاری های وسیع و همه جانبه را تصریح و در عین حال تنوع و نقش کلیدی بازیگران در عرصه انکشاف و در بهبود موثریت کمک های انکشافی را تاکید نموده است. اجلاس بلند پایه چهارم ماهیت همکاری ها، "مشارکت مثلی"، و نقش سکتور خصوصی و جامعه مدنی در بهبود همکاری های انکشافی جهانی را مجدداً احیاء نمود. بعد از اساس گذاری اعلامیه پاریس و آجندای عملی اکرا، اجلاس بلند پایه چهارم مشارکت بوسان و "تعهد جدید" را جهت همکاری های انکشافی موثر و همکاری با کشور های دارای وضعیت شکنند و بحرانی را ایجاد نمود که این امر یک نقطه عطف در همکاری های انکشافی بشمار میرود. چارچوب به اصطلاح بعد از بوسان تلاش های قبلی در رسیدن به اهداف انکشافی قبول شده از طریق یک روش موثر و سریع با ترغیب مالکیت اولویت های انکشافی در کشور های در حال انکشاف با در نظر داشت مشخص شدن زمینه کشور های دارای وضعیت شکنند و بحرانی و انعطاف پذیری تمویل کنندگان را تکمیل می نماید.

در سطح ملی با همکاری نزدیک با جامعه جهانی، دولت افغانستان تلاش نموده است تا این تعهدات قبول شده بین المللی در زمینه موثریت را به فعالیت های قابل لمس در تطبیق و اجرای فعالیت های انکشافی خود تبدیل نماید. در کنفرانس کابل مورخ سرطان ۱۳۸۹، جامعه جهانی تعهدات کنفرانس لندن را مبنی بر ارائه حد اقل ۵۰ فیصد کمک های انکشافی شان از طریق بودجه ملی دولت افغانستان و مطابقت ۸۰ فیصد کمک ها با اولویت های تعریف شده ای افغانستان در جریان دو سال آینده ابراز داشتند. در کنفرانس بین المللی در مورد افغانستان در بن مورخ ۱۴ قوس ۱۳۹۰، جامعه جهانی وضعیت خاص افغانستان را در دریافت کمک ها از دوره انتقال الی دهه تحول در مقایسه با کشور های همسان تاکید نمود.

با تائید تعهدات مذکور، جامعه جهانی باورمند است که کمک ها باید مالکیت و رهبری دولت افغانستان از پروسه انکشاف را تقویت نموده و ارائه کمک ها از طریق سیستم های دولتی و بودجه ملی موثرترین ابزار نیل به نتایج انکشافی که افغان ها در انتظار آن می باشند و در واقع یک عنصر حیاتی ارتقای ظرفیت دولت است می باشد. جامعه جهانی موافقت خود را ازینکه مطابقت کمک های خارج از بودجه با اولویت های انکشافی افغانستان میتواند در رسیدن به ضروریات انکشافی و بازسازی کشور نقش اساسی را بازی نماید ابراز داشت.

کنفرانس توکیو در مورد افغانستان

کنفرانس توکیو به سطح وزرا که در سرطان سال ۱۳۹۱ بزرگوار گردید بار دیگر دولت افغانستان و جامعه جهانی را یکجا نمود تا تعهدات جدید و تعهدات قبلی که در کنفرانس لندن (۱۳۸۹)، کنفرانس کابل (سرطان ۱۳۸۹) و کنفرانس بن (قوس ۱۳۹۰) بین جانبین صورت گرفته بود را مستحکم نماید.

دولت افغانستان دیدگاه خود را در مورد انکشاف طی یک سندی تحت نام پیش بسوی خود کفائی از طریق میکانیزم شفافیت دوجانبه و تطبیق و نظارت از اصلاحات اهداف مندرج "چارچوب توکیو" را ابراز نمود. هدف این دیدگاه انکشاف متداوم، رشد اقتصادی و مداومت مالی همراه با کاهش وابستگی به کمک های تمویل کنندگان از دوره انتقال الی دهه تحول می باشد. برای نیل به این هدف و دیدگاه، دولت جمهوری اسلامی افغانستان با مشورت با همکاران انکشافی برنامه های دارای اولویت ملی، پالیسی مدیریت کمک ها را بمنظور اطمینان از تطبیق و موثریت کمک های بین المللی و مطابقت کامل آنها با اولویت های ملی تهیه و ترتیب نمود.

بر حسب تعهدات در ارائه اولویت های انکشافی مشخص و ملموس، دولت افغانستان پروسه ای مشترک را از طریق میکانیزم "کلستر" بمنظور طرح و انکشاف پروگرام های ملی دارای اولویت آغاز نمود. فعالیت های جدی بمنظور ایجاد اصلاحات براه انداخته شد که میتواند ظرفیت سیستم های مدیریت مالی عامه افغانستان را تقویت نماید. دولت افغانستان استفاده از بودجه ملی منحیث یک میکانیزم برای هماهنگی کمک های بین المللی و تخصیص کمک ها بطور موثر بمنظور حمایت از اولویت های انکشافی خویش را تداوم بخشیده است.

بنابراین، از طریق تحلیل پیشرفت های حاصله از تعهدات کابل، این فصل برنامه های تطبیق شده را، پلان ها جهت بهبود موثریت کمک ها، و معیارات را که بمنظور بهبود رسیدن به خودکفائی کشور صورت گرفته و چالش های موجود فرا راه دولت و تمویل کنندگان را معرفی می نماید.

پیشرفت در تعهدات کابل: چانه زنی ۵۰٪ و ۸۰٪

استفاده از بودجه ملی دولت

در کنفرانس کابل (۱۳۸۹)، جامعه جهانی و دولت افغانستان به این موافقت دست یافتند که ارائه کمک ها از طریق بودجه ملی از جمله "موثرترین روش های کاهش وابستگی، ارائه خدمات حکومتداری، انکشاف و امنیت که افغان ها خواستار آن می باشند و افزایش ارتباط کمک ها و ارتقای ظرفیت دولت افغانستان می باشد". گفتگو های همکاریهای انکشافی که توسط وزارت مالیه سالانه برگزار می گردد یکی از میکانیزم های است که از طریق آن معلومات راجع به استفاده از سیستم بودجه برای تعقیب پیشرفت ها از تعهدات که جامعه جهانی مبنی بر ارائه حد اقل ۵۰ فیصد کمک های شان از طریق بودجه ملی دولت افغانستان در مدت دو سال نموده است استفاده می گردد.

معلومات نشان میدهد علی رغم اینکه بعضی از تمویل کنندگان بیشتر از ۵۰ فیصد کمکهایشانرا از طریق بودجه ملی به مصرف میرسانند، پیشرفت ها در این زمینه بطور عموم بطی بوده است. جدول آتی نشان دهنده ای نسبت بین کمک های که از طریق بودجه ملی و خارج از بودجه توسط کشور های تمویل کننده طی سال ۱۳۹۰ ارائه گردیده است میباشد.

جدول ۲: رسیدن به تعهد پروسه ای کابل مبنی بر ارائه ۵۰ فیصد کمک ها از طریق بودجه

همکاران انکشافی	از طریق بودجه	خارج از بودجه	همکاران انکشافی	از طریق بودجه	خارج از بودجه
بانک انکشاف آسیایی	100%	0%	اتحادیه اروپا	27%	73%
بانک انکشاف اسلامی	100%	0%	ناروی	27%	73%
بانک جهانی	100%	0%	پولند	17%	83%
فنلند	67%	33%	ایالات متحده امریکا	11%	89%
آسترالیا	60%	40%	فرانسه	6%	94%
هالند	58%	42%	هند	0%	100%
دنمارک	53%	47%	زیلاند جدید	0%	100%
انگلستان	46%	54%	سوئزرلند	0%	100%
جاپان	46%	54%	ترکیه	0%	100%
ایتالیا	44%	56%	ایالات متحده عرب	0%	100%
جرمنی	36%	64%			
جمهوری چک	34%	66%			
سویدن	29%	71%			
کانادا	28%	72%			

از جدول فوق چنین هویدا است که بمنظور رسیدن به هدف ارائه ۵۰ فیصد کمک ها از طریق بودجه ملی تلاش های گسترده باید صورت گیرد. دو مانع اصلی در جریان گفتگو های همکاریهای انکشافی توسط تمویل کنندگان تشخیص گردیده است که پیشرفت ها در این عرصه را جلوگیری می نماید. بعضی از تمویل کنندگان موانع حقوقی را ابراز داشتند که به آنها اجازه نمیدهد تا کمک هایشانرا از طریق بودجه ملی دولت بیشتر از مقدار خاص و یا تعیین شده ارائه نمایند. بعضی دیگر عدم اعتماد به ظرفیت سیستم مدیریت مالی عامه دولت را در استفاده از کمک ها مطابق به استندرد های امانتی که پروگرام های کمک آنها را اداره می نماید ابراز داشتند.

این نگرانی‌ها در ارتباط به انکشاف افغانستان باید از نزدیک مورد غور و رسیدگی قرار گیرد. موجودیت موانع حقوقی خارج از حیطه صلاحیت و کنترل مأموریت‌های انکشافی کشور‌های تمویل‌کننده در افغانستان می‌باشد. هرچند بخاطر شفافیت و بمنظور تقویت روحیه همکاری موثر، لازم است تا تمویل‌کنندگان معلومات مشخص را پیرامون این موانع به دولت افغانستان ارائه نمایند. علاوه براین، چنین معلوم می‌شود که این کشور‌ها قادر نیستند تا تعهدات خویش را که در بوسان و سایر کنفرانس‌های بین‌المللی ابراز داشتند برآورده نمایند. ازینرو معلومات دقیق دولت افغانستان را قادر می‌سازد تا توقعات خویش را اداره نماید زیرا این امر به کنترل بیشتر مصارف انکشافی مرتبط می‌باشد و در مورد ظرفیت خویش در قسمت موثریت کمک‌ها که میتوان در آن بخش پیشرفت‌های را بدست آورد مجدداً غور و رسیدگی نماید. بطور مثال، در صورتیکه کمک‌ها از طریق بودجه ملی دولت بمصرف نمی‌رسد، تلاش‌ها باید در قسمت بهبود مطابقت کمک‌ها با اولویت‌های تعریف شده افغانستان صورت گیرد.

چرا باید از سیستم‌های بودجوی دولت استفاده نمود؟

کمک‌های که از طریق بودجه دولت ارائه می‌گردد طریق مشارکت را تقویت می‌بخشد زیرا دولت میتواند نقش بیشتر در پروگرام، دیزاین، و تدوین پالیسی داشته باشد. از طریق بودجه، تمام سیستم‌های دولت مورد استفاده قرار می‌گیرد و بنابراین ظرفیت، مالکیت، و تنظیم و مطابقت بین دولت و همکاران انکشافی افزایش می‌یابد. این امر نیز ضرورت پلان‌گذاری، مدیریت و سیستم‌های تفتیش‌جداگانه را که باعث کاهش مصارف و بهبود شفافیت داخلی به پارلمان، شهروندان و جامعه مدنی می‌گردد را کاهش می‌دهد. در عین حال، گفتگو‌ها باعث ایجاد پالیسی‌ها، نه پروسه‌ها می‌گردد. زیرا گفتگو‌ها بیشتر بالای اولویت‌ها که در پلان ملی، نه در اسناد کمک‌ها طرح گردیده است متمرکز می‌باشد. بهبود تخصیص مصارف عامه بطور کارا بطور مثال انعطاف‌پذیری دولت در تخصیص کمک‌ها به حمایت از اولویت‌های ملی انکشاف و نیز قابلیت پیشبینی کمک‌ها و سایر تعهدات طولانی مدت از جمله فواید میکانیزم استفاده کمک‌ها از طریق بودجه به حساب می‌آیند. بنابراین، توجیه‌پذیر است تا تمویل‌کنندگان کمک‌های خویش را بیشتر از طریق بودجه ارائه نمایند.

علاوه براین، طوریکه در سروی ارزیابی اعلامیه پاریس تذکر رفت، با در نظرداشت موانع که افغانستان بدان مواجه می‌باشد، تسریع پروسه‌ای اصلاحات باید باعث ایجاد اعتماد و اطمینان بین تمویل‌کنندگان و تشویق آنها در تغییر مسیر ارائه کمک‌ها به کشور گردد.

با در نظرداشت اصلاحات سیستم اداره مالی عامه، معلومات حاصله از سروی ارزیابی اعلامیه پاریس نشان میدهد که بین سالهای ۱۳۸۶ و ۱۳۸۹ کیفیت سیستم اداره مالی عامه که توسط بانک جهانی تحت پروگرام "تحلیل بنیادی و پالیسی کشوری" سنجش گردیده است بهبود یافته است (از ۳ به ۳.۵ افزایش یافته است) هرچند، میزان استفاده از کمک‌ها از طریق سیستم کشور از ۵۴ فیصد به ۲۴ فیصد در عین مدت زمان کاهش یافته است. این یک نتیجه ناراحت‌کننده می‌باشد که علی‌رغم تلاش‌های گسترده‌ای دولت در بهبود کیفیت سیستم اداره مالی عامه مطابق استندارد‌های بین‌المللی و تعهد قوی تمویل‌کنندگان جهت افزایش سهم کمک‌هایشان از طریق بودجه ملی، پیشرفت‌های ملموس در این زمینه بطلی به حساب می‌آید. عامل دیگری که میتواند عدم پیشرفت در این زمینه را مشخص نماید، نتیجه‌ای که در جریان گفتگو‌های همکاری‌های انکشافی سال ۱۳۹۱ به دست آمد، عدم آگاهی تمویل‌کنندگان از اصلاحات تطبیق شده و پیشرفت‌ها در کیفیت سیستم اداره مالی عامه می‌باشد. بدین لحاظ، وزارت مالیه در نظر دارد تا جلسات را برگزار و معلومات متناوب را با کشورهای تمویل‌کننده بمنظور پر کردن این خلای معلوماتی ارائه نماید. انتظار می‌رود که با اطلاع بیشتر در مورد پروسه‌ها و معیارات حفاظتی در مراحل پلان‌گذاری و تطبیق،

دولت قادر خواهد بود تا اعتماد تمویل کنندگان به سیستم اداره مالی عامه را بدست آورده و با تمویل کنندگان بمنظور افزایش سهم آنها از طریق بودجه و رسیدن به ارائه ۵۰ فیصد کمک ها از طریق بودجه که در کنفرانس کابل تعهد صورت گرفته است فعالیت نماید. در نهایت، لازم است تا تمویل کنندگان شرایط، معیارات و مقاصد خویش را بطور واضح مبنی بر اینکه چی وقت و چگونه وجوه تمویلی ایشان از طریق بودجه پرداخت می شود را ارائه نمایند. این امر بخصوص برای تمویل کنندگان بزرگ و عمده مهم تلقی می گردد. بدون داشتن چنین معلومات، مبرهن است که دولت نمیتواند پیشرفت ها در هدف قبول شده دوجانبه را سنجش نماید.

ارائه کمک ها خارج از بودجه که در مطابقت با برنامه های دارای اولویت ملی باشند یکی از بازار های اساسی ترویج مالکیت و انکشاف متداوم می باشد. این امر میتواند راه را برای رسیدن به نتایج انکشاف و بازسازی بر خلاف راه حل های فوری مساعد سازد. مطابقت با فعالیت های برنامه های دارای اولویت ملی نهاد های دولتی را قادر می سازد تا در بررسی، ارزیابی، تطبیق و تفتیش پروژه های که خارج از بودجه دولت تمویل میگرددند سهم گیرند. از این طریق، پروژه های خارج از بودجه دولت شامل گزارش بودجوی می گردد که قابلیت شناخت و دید دولت افغانستان، پارلمان و جامعه مدنی را افزایش مبخشد. در عین حال، تکرار و دوباره انجام دادن فعالیت ها در بین اشخاص ذینفع که در کشور فعال می باشند را جلوگیری می نماید و در تنظیم فعالیت های انکشافی میان همکاران انکشافی و دولت افغانستان سهم بسزای را بازی می کند.

مطابقت ۸۰ فیصد کمک ها با اولویت های تعریف شده افغانستان

یکی از نتایج کلیدی کنفرانس کابل درک تمویل کنندگان از این بود که مطابقت بیشتر کمک ها با اولویت های تعریف شده ای افغانستان در رسیدن به نتایج بازسازی و انکشاف مهم و حیاتی می باشد. تمویل کنندگان تعهد کردند که بطور تدریجی ۸۰ فیصد کمک های خویش را در مطابقت با اولویت های ملی بدون در نظر داشت شیوه ارائه کمک ها - از طریق بودجه و یا خارج از آن - ارائه نمایند.

در گفتگو های همکاری های انکشافی سال ۱۳۹۱ میزان مطابقت کمک های تمویل کنندگان با اولویت های ملی افغانستان بدست نیامد. کمک های که از طریق بودجه ملی ارائه گردیده است، مطابقت آن با اولویت ها بطور خودکار صورت می گیرد. در نتیجه، مقدار کمک های که از طریق بودجه ارائه گردیده است یگانه شاخص سنجش مطابقت کمک ها با اولویت های ملی دولت افغانستان می باشد. در قسمت پروژه های خارج از بودجه معلومات دقیق در مورد مصارف تمویل کنندگان به سکتور دولتی موجود نمی باشد. هر چند معلومات موجود نشان میدهد که تمویل کنندگان بدون اطلاع وزارت خانه های مربوطه یک مبلغ زیاد کمک های خویش را بطور مستقیم از طریق همکاران تطبیقی مانند ارگانهای غیر دولتی و یا "انجوها" ارائه می نمایند.

یکی از عوامل مهم دیگری که به این وضعیت مساعدت نموده است تفاوت میان اولویت های دولت افغانستان و تمویل کنندگان می باشد. با تصویب استراتیژی انکشاف ملی افغانستان، دولت توانست ضروریات، اهداف و استراتیژی انکشاف خویش را مشخص و تعریف نماید. کنفرانس کابل کمک نمود تا این اولویت های انکشافی را به پلان های تطبیقی متمرکز و اولویت بندی شده به شکل ۲۲ پروگرام دارای اولویت ملی تبدیل نماید. این پروگرام ها به اساس مساعدت شان در رشد اقتصادی متداوم، ایجاد عواید، اشتغال، و انکشاف انسانی انتخاب گردیدند. ۲۲ پروگرام دارای اولویت ملی در ۶ کلستر (امنیت، انکشاف منابع انسانی، انکشاف زیربنا، انکشاف سکتور خصوصی، زراعت و انکشاف دهات، و حکومتداری) تقسیم بندی گردیده اند.

هدف میکانیزم کلستر افزایش هماهنگی بین وزارت خانه ها، رفع اجرای کار تکراری، و انکشاف و تطبیق آجندای دارای اولویت در رفع چالش های کلیدی انکشاف سکتور مربوطه می باشد.

پروگرام های دارای اولویت ملی یک روش معتبر برای تطبیق اهداف دراز مدت افغانستان از طریق پلان گذاری مسلسل، ایجاد ظرفیت تطبیق، بمیان آوردن نهاد های معتبر دولتی، اصلاح سکتور های مربوطه در ارائه خدمات اولیه بشمار می رود. تطبیق متمرکز و دارای اولویت پروگرام های مذکور میتواند باعث رضایت مردم افغانستان و نیز جامعه جهانی گردد. الی میزان سال ۱۳۹۱، ۱۶ پروگرام دارای اولویت ملی توسط مورد هماهنگی و ارزیابی مشترک مورد تائید قرار گرفته و متباقی ۶ پروگرام دیگر دارای اولویت ملی تحت پروسه تهیه و ترتیب قرار دارند.

بعداز کنفرانس توکیو در مورد افغانستان، تعریف مشخص از مطابقت کمک ها به معنی مطابقت کمک های انکشافی با فعالیت های مشخص پروگرام های دارای اولویت ملی بوده نه با اهداف وسیع سکتور های دولتی. برای اینکه مطابقت کمک ها در این سطح صورت گیرد، لازم است تا دولت افغانستان و جامعه جهانی پیرامون میکانیزم که از طریق آن تمویل کنندگان یکجا با ادارات مربوطه دولتی در طرح و تطبیق پروژه ها بمنظور نیل به اهداف فعالیت های پروگرام های دارای اولویت ملی فعالیت نمایند. در عین حال، از طریق دیتابیس کمک های انکشافی، مصارف که خارج از بودجه دولت صورت می گیرد باید بطور موثر ثبت و ریکارد گردد تا گزارش دهی و ارزیابی خوبتر از پیشرفت مطابقت کمک های تمویل کنندگان صورت گیرد. پالیسی مدیریت کمک های دولت مشخص می سازد که دولت رهنمود های واضح و دقیق را در مورد اینکه همکاران انکشافی چگونه کمک های خود را با اولویت های دولت در مطابقت قرار دهند ارائه می نماید.

جدول ۳: لست پروگرام های دارای اولویت و وضعیت آنها

I. کلستر حکومت داری		وضعیت پروگرام های ملی دارای اولویت
1	اصلاحات مالی و اقتصادی	تائید شده
2	پروگرام شفافیت و حسابدی ملی	تحت کار
3	حکومت موثر و کارا	تحت کار
4	حکومت داری محلی	تائید شده
5	قانون و عدالت برای همه	تحت کار
6	مسئولیت های مدنی و حقوق بشری	تائید شده
II. کلستر زیربنا		وضعیت پروگرام های ملی دارای اولویت
7	پروگرام ملی و حوزوی منابع یکجا شده کامل	تائید شده
8	پروگرام ملی صنعت منابع معدنی	تائید شده
9	پروگرام ملی تهیه انرژی	تحت کار
10	پروگرام مساعدت پلان گذاری تخنیکی شهری	تائید شده
III. کلستر زراعت و انکشاف دهات		وضعیت پروگرام های ملی دارای اولویت
11	پروگرام ملی آب و انکشاف ذخایر طبیعی	تحت کار
12	پروگرام ملی تولید جامع زراعتی و انکشاف مارکیت	تحت کار
13	پروگرام ملی دسترسی دهات	تائید شده
14	پروگرام ملی تقویت نهاد های محلی	تائید شده
IV. کلستر انکشاف منابع انسانی		وضعیت پروگرام های ملی دارای اولویت

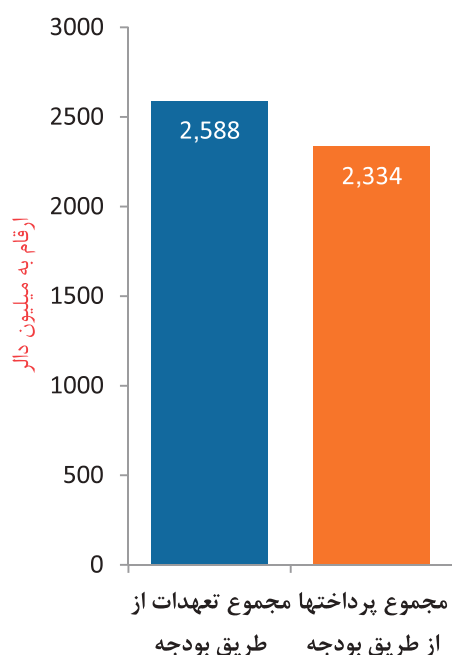
15	تسهیل کار آبرومند متداوم از طریق انکشاف مهارتها و طرزالعمل کار تعاونی	تائید شده
16	تحصیل برای همه	تائید شده
17	منابع بشری برای صحت	تائید شده
18	دسترسی بیشتر و بهبود کیفیت تحصیلات عالی	تائید شده
19	پروگرام ملی دارای اولویت وزارت انرژی و آب	تائید شده
V. کلستر سکتور خصوصی و انکشاف اقتصادی		
20	افغانستان-الکترونیکی	تائید شده
21	تسهیلات تجارت و حمایتی از تصدی های کوچک و متوسط	تائید شده
VI. کلستر امنیت		
22	صلح و استقرار مجدد	تائید شده

انجام اقدامات دیگر مبتنی بر اصول پروسه ای کابل

گفتگو های انکشافی سال ۱۳۹۱ صرف پیرامون تعهدات کابل (۵۰ فیصد کمک به بودجه و ۸۰ فیصد مطابقت کمک ها با اولویت های ملی) متمرکز نبود، بلکه سایر برنامه های دولت افغانستان بمنظور رسیدن به موثریت بیشتر کمک ها نیز مورد غور و رسیدگی قرار گرفت. احتمال عقد قرارداد های طویل المدت انکشافی، تقسیم کار بین تمویل کنندگان به اساس سکتور ها، و حمایت از تطبیق نتایج حاصله بوسان و تعهد جدید مورد بحث قرار گرفت. این برنامه ها بخشی های از پالیسی تجدید شده ای مدیریت کمک های دولتی بشمار می آیند که دولت افغانستان در نظر دارد تا آنرا نهائی نموده و الی جدی سال ۱۳۹۱ مرعی الاجرا نماید.

در این مباحثات موافقت عمومی و میل مبنی بر تطبیق این برنامه ها در مطابقت با پالیسی اداره کمک های دولت نماینگر بود. این بخش گزارش مقدمه ای مختصر در مورد بهبود پیشبینی کمک ها، کاهش پراگندگی کمک ها و ارائه انتظام بیشتر در ساختار کنونی کمک ها در افغانستان را ارائه مینماید.

بهبود پیشبینی کمک ها: چارچوب قرارداد های انکشافی

کمک ها زمانی قابل پیشبینی بشمار می آیند که تمویل کنندگان تعهدات قابل اعتبار را در چارچوب چندین ساله ارائه نموده و در مطابقت با پلان ها و جدول زمانی موافقت شده مصرف صورت گیرد. در عین حال، هنگامیکه کمک ها قابل پیشبینی باشند، دولت در موقعی قرار می گیرد تا بودجه های واقعیهانه را تهیه نموده و پلان های دارای اولویت برای انکشاف را مشخص نماید. در سال ۱۳۹۰، کشورهای تمویل کننده قادر به پرداخت ۹۰ فیصد کمک های انکشافی شان که شامل بودجه ملی گردیده بود شدند که نماینگر پیشرفت خوب درین زمینه نسبت به سالهای گذشته میباشد. (شکل ۱۹) را ملاحظه نمائید.

چارچوب قرارداد های انکشافی به حیث ابزار موثر بهبود قابلیت پیشبینی کمک ها بشمار می آید. چارچوب قراردادهای انکشافی بین کشور تمویل کننده و دولت افغانستان منجیث دریافت کننده کمک بمنظور تحت پوشش قرار دادن انکشاف طویل المدت به امضاء می رسد. خوشبختانه، جامعه جهانی تعهدات مالی و انکشافی طولانی مدت خود را در کنفرانس لندن سال ۱۳۸۹ و اخیراً در کنفرانس وزرا در توکیو در سال ۱۳۹۱ در قبال افغانستان ابراز داشتند.

در حال حاضر، افغانستان در شرایط وخیم اقتصادی قرار دارد که عاید سرانه به اساس تولید ناخالص داخلی آن در سال ۱۳۹۰ به ۵۲۸ دالر امریکای میرسد و بیشتر از یک بر سه حصه نفوس آن زیر خط فقر زندگی می نمایند و بیشتر از نیم نفوس به شدت آسیب پذیر اند که ممکن به فقر مصاب شوند. حدوداً سه بر چهار حصه نفوس بی سواد می باشند. در عین حال، افغانستان به مشکل کاهش کمک های خارجی از اثر مشکلات مالی جهانی و بیرون شدن نیروی های امنیتی بین المللی مواجه می باشد. این امر مستلزم انکشاف چارچوب قرارداد های انکشافی می باشد تا کمک ها پیشبینی گردیده و بطور موثر بمنظور حمایت از اولویت های ملی دولت ارائه گردد.

چارچوب قرارداد های انکشافی مسئولیت های طرفین را واضح، میکانیزم ارزیابی قابل اعتبار اجراات را تشخیص، در مورد شفافیت تمرکز و حسابدگی دوجانبه را بهبود می بخشد. از طریق چارچوب قرارداد های انکشافی، دولت و همکاران انکشافی میتوانند اصول قبول شده ای موثریت کمک های بین المللی اعلامیه پاریس (۱۳۸۴)، آجندای اکرا برای عمل (۱۳۸۹)، مشارکت بوسان برای همکاری انکشافی موثر و فراهم نمودن مسیر تطبیق قرارداد جدید را عملی نماید. بنابراین، دولت افغانستان در نظر دارد تا با کشورهای تمویل کننده گفتگو نموده و چارچوب قرارداد های انکشافی را با تمام تمویل کنندگان طوریکه در پالیسی مدیریت کمک ها مشخص شده است به امضاء رساند.

بهبود تنظیم بهتر: تقسیم کار

تقسیم وظایف بین تمویل کنندگان یک وسیله موثر جهت بهبود تنظیم، کاهش قیمت معاملات، اجتناب از تکرار فعالیت ها و تلاش ها و رسیدن به انکشاف متوازن در تمام سکتور های انکشافی بشمار می آید. اعلامیه پاریس در مورد موثریت کمک ها اعلام میدارد که "پراگندگی در فراهم آوری کمک ها" از موثریت آن کاهش می دهد. علاوه براین، روش عملی جهت تقسیم مسئولیت مدیریت کمک ها میتواند اصل متممیت را تقویت نموده و مصارف را کاهش دهد.

در اوایل ۱۳۸۳، دولت افغانستان معیارات تقسیم وظایف را میان تمویل کنندگان جهت تمرکز بیشتر روی سکتور ها و رسیدن به تقسیمات متوازن کمک ها در مطابقت با اولویت های انکشافی به اجرا گذاشت. این معیارات به هر یک از همکاران انکشافی اجازه میداد تا حد اکثر در سه سکتور فعالیت نماید و میتواند، در صورتیکه در سکتور سوم سالانه حد اقل ۳۰ میلیون مساعدت نموده باشد، در سکتور چهارم نیز فعالیت نماید. در سال ۱۳۹۰، این ابتکار منجیث روش بهتر در بوسان به رسمیت شناخته شد و شامل سند نتیجه بوسان و تعهد جدید گردید که یک اصل کارا بمنظور مطابقت بیشتر کمک ها با اولویت های ملی و تنظیم بیشتر تقسیم کار میباشد.

در جریان گفتگو های همکاریهای انکشافی، وزارت مالیه معلومات در مورد فعالیت های تمویل کنندگان در سکتور ها را جمع آوری نمود. جدول ذیل معلومات مختصری را پیرامون فعالیت های تمویل کنندگان در سکتور های مندرج استراتیژی ملی انکشاف ملی افغانستان و مبلغ مجموعی کمک های که در هر سکتور در جریان سال ۱۳۹۰ بمصرف رسیده است را ارائه می نماید.

جدول ۴: تقسیم بندی کمک های خارجی به اساس سکتور های استراتیژی انکشاف ملی افغانستان

سکتورهای استراتیژی انکشاف ملی افغانستان	تعداد همکاران انکشافی مشغول در سکتورها	تعهدات (میلیون دالر)	پرداختها (میلیون دالر)	فیصدی تعهدات	فیصدی پرداختها
امنیت	10	11,296	8,847	73%	70%
زیربنا	19	1,353	723	9%	6%
حکومتداری	20	1,092	1,141	7%	9%
زراعت و انکشاف دهات	18	491	688	3%	5%
صحت	15	429	503	3%	4%
مصونیت اجتماعی	17	291	187	2%	1%
معارف	18	242	256	2%	2%
رشد سکتور خصوصی و اقتصاد	10	190	218	1%	2%
مجموع		15,384	12,563	100%	100%

معلومات ارائه شده در جدول فوق باور ما را مبنی بر اینکه تعداد زیاد تمویل کنندگان در یک سکتور لزوماً به معنی سرمایه گذاری بیشتر در همان سکتور می باشد را به چالش می کشد. بطور مثال، سکتور امنیت فقط از ۱۰ تمویل کننده مستفید گردیده است هرچند این سکتور حدوداً ۷۰ فیصد کمک های مصرف شده سال ۱۳۹۰ را دریافت نموده است. بر خلاف آن، سکتور زراعت و انکشاف دهات و سکتور معارف بیشترین مشارکت تمویل کنندگان را داشته اما هر کدام این سکتورها به ترتیب ۵ فیصد و ۲ فیصد تمام کمکها پرداخت شده سال ۱۳۹۰ را دریافت نموده است.

این دریافت ها نشان میدهد که در بعضی سکتورها تعداد زیادی تمویل کنندگان فعالیت دارند. هنگامیکه تعداد تمویل کننده گان در یک سکتور جهت انجام فعالیت زیاد میشود، هماهنگی بین تمویل کنندگان و دولت با تمویل کنندگان به یک امر دشوار مبدل می گردد. این امر نه تنها باعث افزایش مصارف و منتج به تکرار کارها می گردد، بلکه باعث خرچه دار ساختن ظرفیت دولت در رهبری انکشاف و مدیریت موثر تخصیص منابع نیز می گردد.

تجزیه معلومات به سطح تمویل کننده، نشان دهنده مقدار کمک و فعالیت آن در هر سکتور میباشد. از جمله ۱۰ تمویل کننده فوق که در جدول ۵ ذیلاً مشخص گردیده است، به استثنائی بانک انکشاف آسیای و اتحادیه اروپا، سایر تمویل کنندگان در تمام هشت سکتور یا بیشتر از سه سکتور مندرج در استراتیژی انکشاف ملی افغانستان فعال بوده اند.

جدول ۵: فعالیت های همکاران انکشافی در سکتور های استراتیژی انکشاف ملی افغانستان

ردیف	همکاران انکشافی	تعهدات (میلیون دالر)	پرداختها (میلیون دالر)	مشغولیت در سکتورهای استراتیژی انکشاف ملی	حد اوسط پرداخت در هر سکتور
1	ایالات متحده امریکا	13,027	10,406	8	1,628

2	جاپان	670	670	7	96
3	جرمنی	305	216	6	51
4	بانک جهانی	241	152	7	34
5	انگلستان	352	357	7	51
6	آسترالیا	209	150	6	35
7	اتحادیه اروپا	194	221	6	32
8	بانک انکشاف آسیای	131	123	2	66
9	کانادا	116	116	6	19
10	هالند	94	95	7	13

طوری‌که در جدول ۶ مشخص گردیده است آئنده همکاران انکشافی که خارج از محدوده ۱۰ قرار دارند، با کمترین مقدار کمک در اکثریت از سکتور های اقتصادی فعال می باشند. بطور مثال، تمویل کنندگانی که حد اوسط سرمایه گذاریشان ۱۵ میلیون دالر یا کمتر از آن در هر سکتور می باشد در تمامی یا چند سکتور های مندرج استراتیژی انکشاف ملی افغانستان فعالیت دارند. جمهوری چک یکی از قضایا می باشد که با ۰.۵ میلیون دالر فی سکتور در ۶ سکتور کار میکند و سپس پولند با ۲.۲۵ میلیون دالر/سکتور، در ۴ سکتور و فنلند با ۲.۴۷ میلیون/سکتور ۷ سکتور را تحت پوشش قرار داده است.

جدول ۶: تمویل مالی سکتور های استراتیژی انکشاف ملی توسط همکاران انکشافی

ردیف	همکاران انکشافی	تعهدات (میلیون دالر)	پرداختها (میلیون دالر)	مشغولیت در تعداد سکتورها	حد اوسط تعهد برای هر سکتور (میلیون دالر)
11	سویدن	101	101	7	14
12	ناروی	77	77	6	13
13	هند	72	0	5	14
14	دنمارک	65	65	5	13
15	فرانسه	54	25	6	9
16	ایتالیا	52	50	7	7
17	فنلند	17	17	7	3
18	ترکیه	13	13	7	2
19	پولند	9	9	4	2
20	جمهوری چک	4	3	6	0.6

تحلیل فوق با در نظر داشت اینکه از دلایل قوی مبنی بر اشتراک تمویل کنندگان در سکتور ها برخوردار نمی باشد، نشان دهنده ضرورت مبرم بر معقول سازی شرایط کنونی و تقسیم کار بین تمویل کنندگان و تطبیق آن می باشد. پالیسی دولت در مدیریت کمک ها معیارات و رهنمای ها برای تمویل کنندگان را در اشتراک آنها در سکتور ها به اساس تخصص شان و نیز فایده مقایسوی ارائه می نماید. چنین یک میکانیزم میتواند تفاهم در اشتراک سکتور ها را بمیان آورده، اندیشه انکشاف متوازن را تقویت و مصارف در هماهنگی بین تمویل کنندگان را کاهش دهد.

از کابل تا توکیو

در کنفرانس کابل مورخ سرطان سال ۱۳۸۹، دولت افغانستان و جامعه جهانی به یک موافقت همه جانبه در مورد اینکه کدام موارد اولویت های انکشافی بحساب می آیند، تا باعث تسهیلات در سکتور های اقتصادی و اجتماعی گردیده و دوره های انتقال و تحول را با هم مرتبط سازد، دست یافتند. در سال ۱۳۹۰ دولت افغانستان زمان لازم در اختیار داشت تا با همکاری جامعه جهانی پروگرام های جامع دارای اولویت ملی را تهیه و استراتیژی را که افغانستان را به جانب خودکفائی به پیش ببرد و وابستگی اش را به کمک های انکشافی و ارائه خدمات کاهش دهد ترتیب دهد.

این بخش گزارش خلاصه ای را در مورد استراتیژی دولت افغانستان در رسیدن به خودکفائی، نتیجه کنفرانس توکیو، و پالیسی مدیریت کمک ها که افغانستان را قادر به استفاده موثرتر کمک های خارجی خواهد نمود بیان میدارد.

کمک های انکشافی در حمایت از دیدگاه افغانستان به رسیدن به خودکفائی

در سند تحت نام "پیش بسوی خودکفائی" که در کنفرانس توکیو در سرطان سال ۱۳۹۱ در مورد افغانستان ارائه گردید، دولت افغانستان اظهار نمود تا بطور تدریجی وابستگی خویش را به کمک های خارجی کاهش دهد و جمع آوری و ایجاد عواید را بمنظور برآورده نمودن قسمت زیاد ضروریات مالی عادی و انکشافی خویش را تقویت دهد. این دیدگاه دارای دو بخش عمده می باشد. نخست، ضرورت بهبود موثریت کمک های خارجی را بخصوص در ارتباط به مالکیت و رهبری بیشتر دولت در کمک های انکشافی در سکتور های بنیادی که باعث رشد می گردد مانند زیربنا، زراعت و صنایع معدنی برملا می سازد. دوم اینکه، تعهد دولت افغانستان مبنی بر پیشرفت ها در زمینه بهبود امنیت، حکومتداری خوب، حاکمیت قانون، حفاظت از حقوق بشر و تعهد آن در مبارزه با فساد اداری، و ایجاد محیط نا مساعد برای زرع و قاچاق مواد مخدر همچنان خویش و قوم گرایی در ادارات دولتی را مشخص ساخته است. پیشرفت در هر دو موارد فوق میتواند محیطی را به میان آورد که سکتور خصوصی و تجارت، نه کمک های خارجی، باعث رشد، ایجاد اشتغال، و بمیان آمدن یک اقتصاد پویا و با ثبات گردد.

دولت افغانستان سه مورد را جهت سنجش پیشرفت به طرف خودکفائی مشخص کرده است. اول اینکه الی سال ۱۳۹۳ افغانستان تمام مسئولیت های امنیتی خویش را به عهده خواهد گرفت؛ دوم الی سال ۱۴۰۴ کشور وابستگی خویش را به کمک های خارجی تا حدی که سایر کشور های عقب مانده قادر به کاهش آن استند خواهد داد؛ و سوم اینکه الی سال ۱۴۰۹ کشور در بخش های انکشاف و حکومتداری پیشرفت قابل ملاحظه ای خواهد نمود.

طوریکه در فوق تذکر به عمل آمد، نایل آمدن به این موفقیت ها ارتباط به توانائی های دولت در تطبیق پروگرام اصلاحات گسترده بمنظور سرمایه گذاری و بهبود ارائه خدمات و نیز به تعهد تمویل کنندگان مبنی بر همکاریهای نزدیک با دولت و تطبیق معیارات ایکه کیفیت کمک ها و برآورده نمودن ارزش پول که مالیات دهندگان جهت بازسازی افغانستان پرداخت می نمایند دارد.

هیچ یک از موارد متذکره بدون همکاری های صادقانه و فعال افغانستان و جامعه جهانی ممکن بنظر نمی آید. در سال ۱۳۹۰، جامعه جهانی ۱۲.۹ میلیارد دالر امریکایی کمک های انکشافی را به افغانستان ارائه نمود.

تعهد جدید برای فعالیت در کشور های دارای وضعیت شکننده و بحرانی

"کمک‌ها به خصوص برای کشورهای در حال انتقال از منازعه با اهمیت می‌باشد. هیچ یک از کشور های متأثر شده از منازعه اهداف انکشاف هزاره را برآورده نتوانسته‌اند." (بانکی مون، سکرتر جنرال سازمان ملل متحد، بوسان ۲۰۱۱)

"تعهد جدید" که در اجلاس بلند پایه چهارم مورد تأیید قرار گرفت می‌خواهد تا ساختار و روش های جدید فعالیت انکشافی در کشور های دارای وضعیت شکننده و بحرانی را ارائه نماید. تعهد جدید اهداف ایجاد صلح و دولت سازی را پیشنهاد می‌کند و تعهدات را برای ایجاد اعتماد طرفین در کشور های مذکور شناسایی می‌نماید. قرارداد جدید از اعضای "گفتگو" می‌خواهد تا مورد آتی را عملی نمایند:

- از اهداف احیای صلح و دولت سازی (از طریق سیاست مشروع، امنیت، عدالت، بنیاد اقتصادی، عواید و خدمات) منحیث یک بنیاد اساسی بمنظور پیشرفت به جانب اهداف انکشافی هزاره و رهنمای کار انکشافی در کشور های بعداز منازعه و دارای وضعیت شکننده استفاده به عمل آورند.
- بالای روش های جدید فعالیت در حمایت از فعالیت های تحت رهبری و مالکیت کشور که در حال عبور از فقر قرار دارد از طریق ارزیابی ضعف کشور، انکشاف یک دیدگاه یک پلان، تعهد تطبیق پلان، شاخص های اهداف حکومت سازی و تحکیم صلح یا PSG در سنجش پیشرفت و حمایت از گفتگوی همه گیر سیاسی متمرکز باشد.
- ایجاد اعتماد دوجانبه از طریق افزایش شفافیت در استفاده از منابع، اشتراک سهم در خطر، استفاده و تقویت از سیستم های کشور، تقویت ظرفیت های بنیادی کشور و جامعه مدنی و بهبود قابلیت پیشبینی کمک‌ها.

برخلاف اعلامیه های بین المللی قبلی در مورد موثریت کمک ها، تعهد جدید ضرورت منطبق نمودن کار انکشافی با چالش ها و شرایط کشور دارای وضعیت شکننده و فقیر را مورد تأکید قرار میدهد. تعهد جدید ضرورت قبول خطر در جریان دوره انتقال را نیز مورد تأیید قرار میدهد و یادآوری می‌کند که خطر عدم فعالیت میتواند کمتر از خطر فعالیت باشد. افغانستان نویسنده مشترک گروپ کاری جهانی در تطبیق تعهد جدید می‌باشد. علاوه براین، بعضی از همکاران بین المللی مانند بریتانیا، دنمارک، و هالند همکاران انکشاف آزمایشی تعهد جدید در افغانستان می‌باشند.

علی رغم اینکه این کمک‌ها تعهدات جامعه جهانی مبنی بر ارائه ۵۰ فیصد کمک‌ها از طریق بودجه دولت و مطابقت ۸۰ فیصد کمک‌ها با اولویت های دولت را نتوانسته است برآورده سازد، پیشرفت های قابل ملاحظه ای در زمینه بهبود موثریت کمک‌ها صورت گرفته است. به خصوص، ۲۳۳۴ میلیون دالر امریکایی از طریق بودجه ملی پرداخت گردید که از آنجمله دولت توانست مبلغ ۶۸۸ میلیون دالر را در پروژه های انکشافی دارای اولویت اختصاص دهد. میکانیزم بررسی کمک‌ها دولت و تمویل کنندگان را قادر ساخت تا روی اولویت ها، پیشرفت ها و موارد تطبیق پروژه ها بحث نمایند که خود یک پروسه ای موفق تلقی میگردد.

علی رغم اینکه این موفقیت ها قابل تذکر است، شرایط بعداز کنفرانس توکیو در سال ۱۳۹۱ فرصتی خوبی را به دولت افغانستان و جامعه جهانی مساعد نموده است تا یک روش ساختاری و منظمی را جهت اصلاح نهاد ها و بهبود موثریت کمک‌ها به ارمغان آورند. در پالیسی مدیریت کمک‌ها، دولت یک تعداد ساحات دارای اولویت را تشخیص نموده که پیشرفت در آن بخش ها در سال ۱۳۹۰ بطی بوده است که باید در سال های بعدی توجه بیشتر پیرامون آن صورت گیرد. این عرصه ها شامل پیشبینی دقیق کمک‌ها از طریق قرارداد های مالی، تقسیم کار بین تمویل کنندگان در هر سکتور، سرمایه گذاری در پروژه های که احتمال تقویت هماهنگی و همکاری های اقتصادی در آن وجود داشته باشد می‌باشد. تطبیق موثر نتایج حاصله کنفرانس توکیو برای رسیدن به خودکفائی حیاتی بشمار می‌آید.

کنفرانس بین المللی توکیو در مورد افغانستان - ۱۳۹۱

کنفرانس توکیو در مورد افغانستان که در سرطان ۱۳۹۱ برگزار گردید بار دیگر نمایندگان جامعه جهانی و دولت جمهوری اسلامی افغانستان را با هم یکجا نمود تا تعهدات خویش را تجدید نموده و همکاری های انکشافی در مورد افغانستان در دوره انتقال و دهه تحول را مستحکم نماید. این تعهدات بالای نتایج حاصله از کنفرانس لندن و کنفرانس کابل (۱۳۸۹) و به خصوص کنفرانس بین المللی در مورد افغانستان که اخیراً در بن برگزار گردید (۱۳۹۰) صورت گرفته است که در آن دولت افغانستان و جامعه جهانی به تعهدات طویل المدت در بخش های حکومتداری، امنیت، ایجاد صلح، انکشاف اقتصادی

و اجتماعی و همکاری های منطقوی موافقت نمودند.

جهت حمایت از دیدگاه افغانستان در رفتن به جانب خودکفائی بیشتر، کنفرانس توکیو تعهدات جامعه جهانی و دولت افغانستان را به مشارکت جهت خودکفائی در افغانستان از دوره انتقال تا دهه تحول مستحکم نموده است. بنابراین، جامعه جهانی تعهد نمود تا ۱۶ میلیارد دالر امرکایی را تا سال ۱۳۹۴ ارائه نماید و این حمایت را الی سال ۱۳۹۶ به سطح حمایت های دهه گذشته نگهدارد تا جوابگوی خالی مالی، که توسط بانک جهانی و جمهوری اسلامی افغانستان پیشبینی شده است و ممکن در اوایل دهه تحول بمیان آید باشد.

مطابق تعهدات کنفرانس توکیو، جامعه جهانی بار دیگر مالکیت سرمایه گذاری های انکشافی توسط دولت افغانستان را استقبال نمود و مجدداً تعهدات خویش را در مطابقت ۸۰ فیصد کمک ها از طریق برنامه های دارای اولویت ملی و ارائه حد اقل ۵۰ فیصد کمک ها از طریق بودجه ملی دولت مطابق با تعهدات پروسه کابل اعلام داشت.

تعهدات کنفرانس توکیو فراتر از کمیت کمک ها می باشد. در این کنفرانس چارچوب که به اساس آن کمک ها به افغانستان از موثریت و حسابدهی بیشتر برخوردار باشد مورد جستجو قرار گرفت. چارچوب حسابدهی دوجانبه توکیو شامل تعهدات ارزیابی قویتر از مسایل مانند معرفی و تطبیق اصلاحات، حکومتداری خوب و مبارزه با فساد با بررسی منظم در جریان سال های بعدی می باشد.

چارچوب حساب دهی دوجانبه توکیو

چارچوب حسابدهی دوجانبه یکی از نتایج کلیدی کنفرانس توکیو می باشد که در ۱۸ سرطان ۱۳۹۱ برگزار گردید. به تعقیب تعهدات که در پروسه ای کابل و کنفرانس بن ارائه گردید، چارچوب حسابدهی دوجانبه میکانیزم ای را ایجاد نمود که به اساس پیشرفت ها در اهداف حکومتداری و انکشاف افغانستان بطور منظم مورد ارزیابی قرار می گیرد. این اهداف شامل تعهدات دولت در تقویت حکومتداری خوب، کاهش تدریجی وابستگی به کمکهای مالی کشورهای تمویل کننده، مدیریت موثر و شفاف منابع کمک ها و نیل به رشد اقتصادی قابل تداوم و انکشاف همه گیر می باشد. تطبیق موثر تعهدات که در چارچوب حسابدهی دوجانبه درج است جامعه جهانی را قادر می سازد تا حمایت های مالی خویش را در جریان دوره انتقال و دهه تحول تداوم بخشد.

چارچوب حسابدهی دوجانبه به سه بخش تقسیم گردیده است. بخش نخست آن بالای تعهدات دوجانبه متمرکز می باشد که جامعه جهانی و دولت افغانستان را ملزم می دارد تا به اصول جهانی موثریت کمک ها پابند بوده، از یک سیستم کارای دیموکراتیک که به اساس انتخابات با اعتبار و همه گیر به میان آمده باشد حمایت نموده و دسترسی به عدالت و حاکمیت قانون و احترام به حقوق بشر بخصوص حقوق زنان و رسیدگی به ضروریات بشر دوستانه مردم افغانستان را تقویت نماید.

تطبیق تعهدات دوجانبه از جمله تعهداتیست که دولت افغانستان اصلاحات را در پنج بخش انکشاف و حکومتداری عملی می نماید. این تعهدات دولت افغانستان را وادار داشته تا: (۱) انتخابات قابل اعتبار، همه گیر و شفاف را در سال ۱۳۹۳ برگزار نماید، (۲) دسترسی به عدالت بشمول تنفیذ قانون اطمینان از رعایت حقوق زنان، (۳) مدیریت و صداقت مالی عامه و بانکداری تجارتي، (۴) ظرفیت حکومت در جمع آوری عواید و تقویت تطبیق بودجه و (۵) بهبود رشد همه گیر اقتصادی و انکشاف از طریق همکاریهای منطقوی و انکشاف سکتور خصوصی را بهبود بخشد.

تطبیق موفقانه تعهدات که در چارچوب حسابدگی دوجانبه طرح گردیده است منوط بر تطبیق موثر برنامه های دارای اولویت ملی و میزان مطابقت تعهدات تمویل کنندگان به اساس این فعالیت ها می باشد. برنامه های دارای اولویت ملی از ابزارهای اساسی، جهت نیل به انکشاف، رشد اقتصادی، متداومت مالی و حفظ دست آوردهای قبلی حین کاهش کمک های خارجی، بشمار می آیند.

پالیسی مدیریت کمک ها

برای تکمیل استراتیژی "پیش به سوی خودکفائی" در چارچوب همکاری که دولت بتواند با جامعه جهانی در زمینه ای تخصیص و موثریت کمک های ارائه شده در افغانستان فعالیت نماید، دولت افغانستان در حال تهیه ای پالیسی مدیریت کمک ها در سال ۱۳۹۱ بوده است. این پالیسی با مشورت نزدیک تمویل کنندگان جهت معرفی در کنفرانس توکیو تهیه گردید، هرچند پیشکش آن در کنفرانس توکیو و منظوری آن به تعویق افتاد. در چارچوب حسابدگی دوجانبه توکیو دولت و جامعه جهانی در مورد ضرورت بررسی های بیشتر پالیسی مدیریت کمک ها و منظوری آن توسط مورد مشترک نظارتی در جدی سال ۱۳۹۱ به موافقت دست یافتند.

اولین پالیسی مدیریت کمک ها منحیث بخشی از استراتیژی انکشاف ملی افغانستان در سال ۱۳۸۶ تهیه گردید. در کنفرانس توکیو این پالیسی بمنظور انعکاس موارد سیاسی و اقتصادی قابل تغییر در سطوح ملی و بین المللی شاهد تعدیلات و بررسی های اساسی گردید. ضرورت ادغام و مشمول ساختن دروس گرفته شده در جریان تطبیق استراتیژی انکشاف ملی افغانستان و انعکاس ابتکارات موثریت کمک های جهانی مانند مشارکت بوسان برای همکاریهای انکشافی موثر و تعهد جدید فعالیت در کشور های دارای وضعیت شکنند و بحرانی در این پالیسی گنجانیده شده است.

پالیسی مدیریت کمک ها طی یک پروسه ای مشورتی چندین مرحله ای با اشتراک کامل اشخاص ذینفع بشمول تمویل کنندگان دوجانبه و چندین جانبه، سازمان های جامعه مدنی و "دوایر دولتی با نقش مرکزی" در مدیریت کمک ها طرح گردید. این پالیسی برای مدت پنج سال طرح شده (۱۳۹۲-۱۳۹۶) که در وسط این دوره یعنی در اوایل ۱۳۹۴ مورد بررسی قرار میگيرد تا استراتیژی های داخلی و جهانی در مورد موثریت کمک ها و انکشاف را منعکس سازد.

پالیسی مدیریت کمک ها از اصول افزایش میزان مالکیت دولت افغانستان از پروسه انکشاف، افزایش مطابقت کمک ها با اولویت های ملی و بهبود حسابدگی و ارائه نتایج تهیه گردیده است. تطبیق این پالیسی دولت را قادر خواهد نمود تا با منابع کمتر کار بیشتر و استفاده ای مؤثرتر نماید. از همه مهمتر اینکه این پالیسی چارچوبی را بمیان می آورد که افغانستان را کمک خواهد نمود تا وابستگی خویش به کمک های خارجی را الی سال ۱۴۰۴ کاهش داده و به خودکفائی بیشتر دست یابد.

انتظار می رود تا پالیسی مدیریت کمک ها به حیث یک وسیله اصلی همکاری و گفتگو بین دولت افغانستان و همکاران انکشافی در جریان دوره انتقال و الی دهه تحول مورد استفاده قرار گیرد. در میان سایر مسایل، پالیسی مذکور تاثیر کاهش مصارف نظامی را که در نتیجه ای خروج نیروی های ناتو و آیساف همراه با تغییرات که ممکن از ارائه و طرح کمک ها در جریان پنج سال یا بیشتر از آن بمیان آید را مورد رسیدگی قرار میدهد. مسایل کلیدی در مدیریت مالی، ارتقای ظرفیت و همکاری های انکشافی از جمله مسایل عمده این پالیسی بشمار می آید.

نتیجه گیری

سال مالی ۱۳۹۰ یک سال استثنائی از نظر سطح کلی کمک های تعهد شده و ارائه شده جامعه جهانی در افغانستان بشمار می آید. معادل به تولیدات ناخالص داخلی، مجموع تعهدات همکاران انکشافی درین سال بالغ به ۱۶ میلیارد دالر امریکایی است که از آنجمله ۱۳ میلیارد آن جهت حمایت از پروژه های انکشافی و مصارف عادی پرداخت شده است. قابل یاد آوری است که مقدار قابل ملاحظه ای این کمک ها در سال ۱۳۹۰ (۶۸ فیصد) از طریق میکانیزم های بمصرف رسیده که سکتور امنیت را حمایت میکنند. با در نظر داشت اوسط کمک های مصرف شده از طریق سکتور امنیت بین سال های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۹، سال مالی ۱۳۹۰ افزایش کلی مصارف انکشافی را نشان میدهد. با در نظر داشت این دلیل و دلایل دیگر، وزارت مالیه قادر به حسابدی از بخش بزرگ کمکها که خارج از بودجه دولت و جهت حمایت از سکتور امنیتی صورت گرفته است نمی باشد.

طوریکه در گزارش همکاریهای انکشافی سال ۱۳۸۹ ذکر گردیده است، معلومات در مورد مصارف کمک ها در ولایات نامکمل می باشد و بنابراین تصویر دقیقی را مبنی بر اینکه کمک ها چگونه در سراسر کشور بمصرف رسیده اند ارائه نمی نماید. علی رغم اینکه این معلومات برای عامه مردم و تصمیم گیرندگان مهم می باشد، جمع آوری آن در بسیاری موارد با در نظر داشت نوعیت پروژه ها که چندین بخش را تحت پوشش قرار میدهد دشوار بشمار می آید. هرچند تقسیمات کمک ها در ده ولایت که از آنجمله کابل بیشترین کمک ها را دریافت نموده است و سپس کندهار و هلمند از جمله ولایات که از بیشترین کمک ها مستفید گردیده اند ممکن بوده است. ولایات که کمترین مقدار کمک ها را با در نظر داشت معلومات ارائه شده بلخ، بغلان و هرات شناسائی گردیده اند.

در مورد میکانیزم های ارائه کمک ها، ۲.۳ میلیارد دالر از طریق سیستم های دولت ارائه گردیده است. علی رغم اینکه ۵۰ فیصد تعهدات از طریق بودجه دولت که در کنفرانس کابل ابراز گردیده بود ارائه نگردید، تمویل کنندگان صرف ۱۸ فیصد تمام مصارف را از طریق بودجه دولت در سال ۱۳۹۰ ارائه داشتند. هرچند تمام کمک های ارائه شده از طریق بودجه دولت صرف برای اهداف انکشافی بمصرف نرسیده است. برآورد های ما نشان میدهد که صرف ۱۱۰۶ میلیون دالر از طریق بودجه ملی دولت که نمایندگی از ۹ فیصد تمام پرداختهای سال ۱۳۹۰ می نماید به مقاصد انکشافی به مصرف رسیده است. این یافته ها امید بخش نمی باشد زیرا رضایت اقتصادی محلی از مصارف انکشافی که از طریق بودجه به مصرف رسیده است سه برابر بیشتر از مصارف ایست که خارج از بودجه دولت صورت گرفته است.

ارقام که در گزارش ارائه گردیده است نشان دهنده یک بخش مهم دیگری کمک های انکشافی می باشد که در گذشته بدان توجه صورت نگرفته است. موثریت کمک های ارائه شده بخصوص قابلیت پیشبینی کمک ها، ادغام کمک ها به بودجه ملی، مطابقت کمک ها با اولویت های ملی کشور، و عمق و صحت گزارش دهی از کمک ها از جمله مسایل بوده است که در سال ۱۳۹۰ کم رنگ بنظر می رسد. طوریکه قبلاً تذکر رفت، میتوان گفت که صرف ۱۸ فیصد کمک ها با اصول موثریت کمک ها در مطابقت با اولویت های دولت بوده، هرچند معلومات قابل اعتبار که بتواند موثریت کمک ها را در چارچوب اصول موثریت ارائه دارد موجود نمی باشد.

تهیه و ترتیب برنامه های دارای اولویت ملی و ایجاد چارچوب حسابدی دوجانبه از جمله موفقیت های عمده بشمار می روند که دولت و جامعه بین المللی بعد از استراتیژی انکشاف ملی افغانستان که در سال ۱۳۸۷ مورد تأیید قرار گرفت در انتظار آن بودند. توقع می رود که برنامه های دارای اولویت ملی وضاحت بیشتر به اولویت های انکشافی دولت افغانستان بخشیده و محیط را برای همکاران انکشافی جهت هماهنگی و مطابقت کمکهایشان با اولویت های دولت محیا سازد. چارچوب حسابدی دوجانبه خلا ها و خط فاصل تعهدات دولت افغانستان و جامعه جهانی را تصحیح نموده و میتواند منحنی رهنمود اجرا توسط هر دو جانب در آینده مورد استفاده قرار گیرد.

پالیسی مدیریت کمک ها همراه با سایر برنامه های موثریت کمک های جهانی روش دولت در مدیریت ارائه کمک های انکشافی بین المللی در کشور را طرح می نماید. انتظار می رود که این پالیسی دیدگاه افغانستان به جانب خودکفائی بیشتر الی سال ۱۴۰۴ را تسریع، تعهدات کنفرانس کابل و سایر کنفرانس ها را تسهیل و تاثیرات کوتاه مدت کاهش مصارف نظامی و انکشاف در جریان پنج سال بعدی را برطرف سازد.

عدم موجودیت معلومات در ارزیابی موثریت کمک های خارجی، طوریکه در جریان تهیه این گزارش بمشاهده رسید، میتواند منحنی مشکل اساسی با در نظر داشت احتمال کاهش کمک های انکشافی در زمانیکه افغانستان سفر خویش را در دهه تحول آغاز می نماید باقی بماند. در سالهای بعد از انتقال، کمیت نه بلکه کیفیت کمک ها میتواند تاثیرات کمک های انکشافی و ارائه نتایج انکشافی را مشخص سازد.

ضمایم

جداول گزارش همکاریهای انکشافی

جدول ۷: مجموع تعهدات شفاهی برای افغانستان از تاریخ ۱۰ اسد ۱۳۹۱ (ارقام به میلیارد دالر امریکایی)

مجموع تعهدات عمومی	مجموع تعهدات خارج از کنفرانسها	مجموع تعهدات طی کنفرانسها	کنفرانسهای بین المللی در مورد کمک به افغانستان						
			توکیو	شیکاگو	پاریس	روم	لندن	برلین	توکیو
			1391	1391	1387	1386	1384	1383	1381
119.44	56	63.44	16	14	14	0.04	8.7	5.6	5.1

جدول ۸: مجموع تعهدات و پرداختها از تاریخ ۱۰ جدی ۱۳۹۰ (ارقام به میلیون دالر امریکایی)

ردیف	همکاران انکشافی	1390-1381 تعهدات	1390-1381 پرداختها
1	ایالات متحده امریکا	57,383	47,524
2	جاپان	3,821	3,821
3	اتحادیه اروپا	3,077	2,816
4	انگلستان	2,574	2,578
5	جرمنی	2,435	978
6	بانک انکشاف آسیایی	2,400	1,129
7	بانک جهانی	2,378	1,852
8	هند	1,588	759
9	کانادا	1,371	1,371
10	هالند	1,109	1,110
11	آسترالیا	953	806
12	ناروی	852	712
13	سویدن	736	736
14	ایتالیا	697	589
15	دنمارک	503	503
16	ملل متحد	446	182
17	ایران	399	367
18	فرانسه	376	199
19	ترکیه	226	193
20	هسپانیه	220	194
21	فنلند	178	178
22	ایالات متحده عرب	169	151
23	روسیه	151	147
24	شبکه انکشافی آغاخان	140	140
25	عربستان سعودی	140	103
26	چین	139	58
27	سوئزرلند	138	120

28	کوریای جنوبی	116	83
29	جمهوری چک	111	105
30	بانک انکشاف اسلامی	77	24
31	بلجیم	61	57
32	زیلاند جدید	40	40
33	پولند	30	28
34	آیرلند	22	21
35	کویت	19	19
36	لوکزامبورگ	12	11
37	هنگری	6	5
38	لیتوانیا	5	5
39	اتریش	5	5
40	پاکستان	5	-
41	برونای	4	0
42	یونان	2	1
43	سنگاپور	2	2
44	استونیا	1	1
45	پرتغال	1	0
مجموع		85,116	69,723

جدول ۹: روند پرداختها طی سه سال گذشته (ارقام به میلیون دالر امریکایی)

ردیف	همکاران انکشافی	1388 پرداختها	1389 پرداختها	1390 پرداختها	مجموع
1	ایالات متحده امریکا	3,382	8,126	10,406	21,914
2	جپان	615	752	670	2,038
3	انگلستان	310	383	357	1,051
4	اتحادیه اروپا	322	264	221	807
5	جرمنی	140	205	216	562
6	بانک انکشاف آسیایی	108	290	123	521
7	بانک جهانی	174	192	152	518
8	کانادا	201	78	116	394
9	هالند	184	91	95	370
10	آسترالیا	130	36	150	316
11	سوئد	94	100	101	295
12	ناروی	125		77	202
13	دنمارک	70	70	65	205
14	هند	93	77	0.20	170
15	ایتالیا	65	37	50	152
16	فرانسه	33	38	25	95
17	ایالات متحده عرب	4	56	35	94
18	فنلند	25	27	17	69
19	هسپانیه	50			50
20	سوئزرلند	13	14	17	45
21	ترکیه	10	21	13	44
22	کوریای جنوبی	35	1		36
23	ملل متحد	34			34
24	جمهوری چک	26	4	3	34
25	ایران	30	1		31
26	شبکه انکشافی آغاخان	16	12		27
27	پولند	7	7	8	23
28	بانک انکشاف اسلامی	5	5	7	18
29	زیلاند جدید	2	2	6	10
30	روسیه	5	3		8
31	بلجیم	3	3		5
32	ایرلند	3	3		5
33	چین	2	-		2
34	لوکسامبورگ	1	1		2
35	لیتوانیا	1	1		2
36	هنگری	1	-		1
37	استونیا	0.05	-		0
	مجموع	6,319	10,898	12,931	30,148

جدول ۱۰: تقسیمات کمکیا به اساس سکتور در سال ۱۳۹۰ (ارقام به میلیون دالر امریکایی)

ردیف	همکاران انکشافی	زیر بنا		حکومتداری		معارف		صحت		زراعت و انکشاف دهات		موزنیت اجتماعی		رشد سکتور خصوصی و اقتصاد		امنیت		مشترقه		مجموع		مجموع برآیند
		تعیّد	پرو داخت	تعیّد	پرو داخت	تعیّد	پرو داخت	تعیّد	پرو داخت	تعیّد	پرو داخت	تعیّد	پرو داخت	تعیّد	پرو داخت	تعیّد	پرو داخت	تعیّد	پرو داخت	تعیّد	مجموع	
1	ایالات متحده امریکا	768	332	706	756	92	103	153	255	168	386	85	-	105	143	10,874	8,430	77	-	13,027	10,406	10,406
2	جاپان	64	64	11	11	2	2	105	105	91	91	48	48	-	-	285	285	64	64	670	670	670
3	جرمنی	131	52	98	78	40	40	-	0.35	3	1	-	-	1	14	-	-	31	31	305	216	216
4	بانک جهانی	102	36	-	13	-	18	-	21	98	44	-	1	41	18	-	-	-	-	241	152	152
5	انگلستان	62	62	110	115	4	4	-	-	14	14	5	5	16	16	5	5	138	138	352	357	357
6	آسٹرالیا	2	2	33	24	11	9	12	10	18	11	2	2	-	-	-	-	131	91	209	150	150
7	اتحادیه اروپا	14	10	2	17	-	-	84	53	0.10	51	22	27	-	-	73	62	0.21	1	194	221	221
8	بانک انکشاف آسیایی	123	114	-	-	-	-	-	-	8	9	-	-	-	-	-	-	-	-	131	123	123
9	کانادا	-	-	22	22	12	12	32	32	-	-	17	17	25	25	3	3	5	5	116	116	116
10	سویدن	8	8	36	36	25	25	-	-	7	7	21	21	1	1	3	3	-	-	101	101	101
11	ناروی	5	5	8	8	3	3	-	-	24	24	14	14	-	-	22	22	0	0	77	77	77
12	هالند	13	13	6	7	7	7	0.45	0.45	12	12	-	-	1	1	24	24	31	31	94	95	95
13	هند	30	-	3	-	13	-	2	-	-	-	24	-	-	-	-	-	1	0	72	0	72
14	دنمارک	-	-	19	19	21	21	-	-	6	6	13	13	-	-	4	4	3	3	65	65	65
15	فرانسه	-	-	9	8	4	4	21	4	18	7	1	1	-	-	1	1	-	-	54	25	25
16	ایتالیا	17	10	13	13	-	-	5	7	12	13	4	2	0.23	0.22	-	5	-	-	52	50	50
17	ایالات متحده عرب	0.15	0.15	0.36	0.36	0.09	0.09	5	5	-	-	29	29	-	-	-	-	-	-	35	35	35
18	سوئٹزرلند	-	-	7	5	1	1	0.01	0.01	8	7	4	4	-	-	0.26	0.23	-	-	20	17	17
19	فلند	0	0	5	5	0	0	3	3	2	2	1	1	-	-	2	2	3	3	17	17	17
20	ترکیه	1	1	-	-	5	5	5	5	0.41	0.41	1	1	0.22	0.22	0.09	0.09	-	-	13	13	13
21	پولند	6	6	2	2	0.43	0.43	-	-	-	-	-	-	0.15	0.15	-	-	-	-	8	8	8
22	بانک انکشاف اسلامی	7	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	7	7
23	زیلاند جدید	1	1	1	1	1	1	2	2	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	6	6	6
24	جمهوری چک	0.28	0.28	0.23	0.13	1	1	0.07	0.07	1	1	-	-	-	-	0.47	0.35	-	-	3	3	3
مجموع		1,353	723	1,092	1,141	242	256	429	503	491	688	291	187	190	218	11,296	8,847	484	367	15,869	12,931	12,931

جدول ۱۱: تقسیمات کمکها به اساس ولایات در سال ۱۳۹۰ (ارقام به میلیون دالر امریکایی)

ولایات	مبلغ پرداخت شده
ولایات متعدد	11,500.50
کابل	252.47
کندهار	181.25
هلمند	171.52
ننګرهار	69.37
ارزگان	60.1
پکتیا	54.91
بامیان	46.24
بلخ	43.38
بغلان	38.04
هرات	40.97
کنډز	37.69
غزنی	37.16
کنر	35.84
بدخشان	33.38
خوست	27.98
فاریاب	36.92
غور	23.27
تخار	23.04
پکتیکا	22.79
وردک	21.8
لغمان	19.72
زابل	19.22
لوگر	18.11
جوزجان	17.81
پروان	16.1
دایکندی	12.47
فراه	11.73
کاپیسا	11.33
سری پل	9.49
نیمروز	9.28
سمنگان	8.38
بادغیس	8.15
نورستان	5.32
پنجشیر	4.94
Total	12,930.71

جدول ۱۲: شیوه و یا طرق پرداخت ها در سال ۱۳۹۰ (ارقام به میلیون دالر امریکایی)

ردیف	همکاران انکشافی	شیوه و یا طرق پرداخت ها			مجموع پرداخت ها
		مستقیم از طریق بودجه	از طریق صندوقهای امانتی	خارج از بودجه	
1	ایالات متحده امریکا	674	468	9,264	10,406
2	جاپان	70	240	360	670
3	انگلستان	6	158	194	357
4	اتحادیه اروپا	0	60	161	221
5	جرمنی		77	139	216
6	بانک جهانی	152	0		152
7	آسترالیا	90		60	150
8	بانک انکشاف آسیایی	123	0	0	123
9	کانادا		32	84	116
10	ناروی	0	21	56	77
11	سویدن		29	72	101
12	هالند	0	55	40	95
13	دنمارک	20	14	30	65
14	ایتالیا	12	10	28	50
15	ایالات متحده عرب	0	0	35	35
16	فرانسه	2	0	23	25
17	سویترلند	0	0	17	17
18	فنلند	1	11	6	17
19	ترکیه	0	0	13	13
20	پولند	0	1	7	8
21	بانک انکشاف اسلامی	7	0	0	7
22	زیلاند جدید	0	0	6	6
23	جمهوری چک	1	0	2	3
24	هند				
	مجموع	1,158	1,176	10,597	12,931

جدول ۱۳: معلومات ارائه شده در مورد کمکهای انکشافی در سالهای بعد از ۱۳۹۰ (ارقام به میلیون دلار امریکایی)

شماره	همکاران انکشافی	سال	1393
		1392	1391
1	بانک انکشاف آسیایی	198	213
2	آسترالیا		208
3	کانادا	100	25
4	جمهوری چک		7
5	دنمارک	40	64
6	اتحادیه اروپا	58	78
7	فنلند	6	23
8	فرانسه	25	39
9	جرمنی	711	312
10	هند	399	500
11	ایتالیا	10	97
12	جاپان	144	799
13	هالند	35	100
14	زیلاند جدید	24	8
15	ناروی	5	56
16	پولند		7
17	سویدن	23	82
18	سویزرلند		18
19	ترکیه		14
20	انگلستان	194	393
21	ایالات متحده امریکا	1897	3,137
22	بانک جهانی	614	210
23	شبکه انکشافی آغاخان	12	
24	لتونی	1	
25	اداره انکشافی ملل متحد	36	
مجموع		4,532	6,390
		1797	

آنچه همکاران انکشافی که معلومات راجع به کمکهای آینده ایشانرا ارائه نکرده اند در لست فوق موجود نمیشوند.

جدول ۱۴: خلاصه تعهدات همکاران انکشافی به صندوقهای امانتی برای افغانستان (ارقام به میلیون دالر امریکایی)

صندوقهای امانتی	1381	1382	1383	1384	1385	1386	1387	1388	1389	1390	مجموع
صندوق امانتی بازسازی افغانستان	185	286	380	404	454	635	627	657	530	934	5,092
صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون	6	45	65	81	107	136	203	448	558	615	2,265
صندوق امانتی مبارزه علیه مواد مخدر	-	-	-	16	26	4	0	-	-	-	46
صندوق امانتی صلح و استقرار مجدد	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	102
صندوق امانتی زیربنای افغانستان	3	3	-	-	-	-	-	-	-	-	3
مجموع به اساس سال	191	332	446	501	587	775	830	1,105	1,088	1,652	7,506

جدول ۱۵: مراجع خارجی جهت تمویل مصارف عادی حکومت (ارقام به میلیون دالر امریکایی)

مراجع تمویل	1381	1382	1383	1384	1385	1386	1387	1388	1389	1390	مجموع
صندوق امانتی بازسازی افغانستان	111	213	235	253	300	290	310	250	225	200	2,387
صندوق امانتی نظم و تطبیق قانون	6	66	65	81	107	136	229	230	447	546	1,913
وزارت دفاع امریکا	-	-	-	-	-	64	91	115	322.5	735	1,327
سایر مراجع	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.87	0.87
مجموع به اساس سال	117	279	300	334	407	490	630	595	995	1,481	5,628

جدول ۱۶: کمکهای خارجی از طریق بودجه ملی و سهم حکومت افغانستان در تمویل مصارف (ارقام به میلیون دالر امریکایی)

	1382	1383	1384	1385	1386	1387	1388	1389	1390
۱. مجموع بودجه انکشافی:	723	228	570	762	1,153	1,342	940	797	991
۱.۱. سهم همکاران انکشافی	723	228	570	743	1,053	1,342	940	726	688
۱.۲. سهم حکومت افغانستان	-	-	-	18	100	-	-	72	303
۲. مجموع بودجه عادی:	897	636	774	884	1,096	1,477	1,791	2,469	3,340
۲.۱. سهم همکاران انکشافی	515	331	348	366	481	558	723	1,074	1,481
۲.۲. سهم حکومت افغانستان	382	305	426	518	615	919	1,069	1,395	1,859
۳. مجموع بودجه ملی:	1,620	864	1,344	1,646	2,250	2,818	2,731	3,266	4,331
۳.۱. سهم همکاران انکشافی	1,238	559	918	1,109	1,534	1,900	1,662	1,800	2,169
۳.۲. سهم حکومت افغانستان	382	305	426	536	715	919	1,069	1,466	2,162

جدول ۱۷: تعهدات کنفرانس توکیو برای کمک با افغانستان توسط ممالک و سازمانهای بین المللی

کشور / سازمانهای بین المللی	اعلان تعهد	ماخذ
آسترالیا	تعهد نمود که کمکهای انکشافی اش را به ۲۵۰ میلیون دالر آسترالیایی در هر سال طی سالهای ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ افزایش دهد.	بیانیه کنفرانس توکیو و مطلب مطبوعاتی
کانادا	تعهد نمود تا ۳۰۰ میلیون دالر کانادایی را طی سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۳ و ۲۲۷ میلیون دالر دیگر را طی سالهای ۱۳۹۳ الی ۱۳۹۶ فراهم سازد.	بیانیه کنفرانس توکیو و مطلب مطبوعاتی
دنمارک	تعهد کرد تا ۵۳۰ میلیون کرون دنمارکی را در هر سال الی سال ۱۳۹۶ فراهم سازد.	بیانیه کنفرانس توکیو
فنلند	تعهد نمود تا کمکهایش را الی ۳۰ میلیون یورو در سال ۱۳۹۳ افزایش داده و عین سطح را الی ۱۳۹۶ ادامه دهد.	بیانیه کنفرانس توکیو
فرانسه	تعهد کرد تا کمکهایش را الی ۵۰ فیصد افزایش دهد.	بیانیه کنفرانس توکیو
جرمنی	تعهد نمود تا کمکهای غیر نظامی اش را الی ۴۳۰ میلیون یورو فی سال الی سال ۱۳۹۵ افزایش دهد.	بیانیه کنفرانس توکیو
هندوستان	صدراعظم هندوستان در سال ۱۳۹۰ مبلغ ۵۰۰ میلیون دالر امریکایی را طی سالهای ۱۳۹۱ و ۱۳۹۴ جهت کمک به افغانستان تعهد نمود.	بیانیه کنفرانس توکیو
جاپان	تعهد نمود تا مبلغ ۳ میلیارد دالر را طی سالهای ۱۳۹۱ و ۱۳۹۵ در بخشهای اجتماعی و اقتصادی و همچنان ارتقاء ظرفیت بخشهای امنیتی فراهم سازد.	بیانیه کنفرانس توکیو
کوریای جنوبی	تعهد کرد تا مبلغ ۵۰۰ میلیون دالر امریکایی را طی سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۴ در بخشهای انکشاف و امنیت کمک نماید.	طی اعلامیه ای در جلسه وزرای کشورهای عضو آیساف در اپریل ۲۰۱۱
هالند	تعهد نمود تا مبلغ ۱۰۰ میلیون دالر امریکایی را در سال ۱۳۹۱ فراهم سازد.	بیانیه کنفرانس توکیو
ناروی	تعهد نمود که سطح کمکهایش را که ۱۲۵ میلیون دالر امریکایی در سال میباشد الی سال ۱۳۹۶ ادامه خواهد داد.	بیانیه کنفرانس توکیو
عمان	تعهد کرد تا ۵ میلیون دالر را فراهم سازد.	بیانیه کنفرانس توکیو
سلواکیا	تعهد کرد تا مبلغ ۱ میلیون یورو در سال ۱۳۹۱ کمک نماید.	بیانیه کنفرانس توکیو
سویتزرلند	تعهد نمود تا مبلغ ۷۰ میلیون یورو را طی سالهای ۱۳۹۱ و ۱۳۹۳ فراهم نماید.	بیانیه کنفرانس توکیو و مطلب مطبوعاتی
سویدن	تعهد کرد که سطح کمکهایش را از حال حاضر به ۱,۲ میلیارد دالر امریکایی برای سالهای ۱۳۹۴ الی ۱۴۰۴ افزایش دهد.	بیانیه کنفرانس توکیو
ترکیه	تعهد نمود تا ۱۵۰ میلیون دالر امریکایی طی سالهای ۱۳۹۴ و ۱۳۹۶ جهت کمک برای سکتورهای انکشافی فراهم سازد.	بیانیه کنفرانس توکیو
انگلستان	تعهد کرد تا سطح کمکهایش را که ۱۷۸ میلیون پوند در هر سال میباشد طی پنج سال آینده یعنی الی ۱۳۹۶ ادامه دهد.	بیانیه کنفرانس توکیو

ایالات متحده امریکا	از مجلس سنا آن کشور تقاضا خواهد شد تا کمکهای امریکا برای افغانستان به اندازه سطح فعلی و یا نزدیک به آن الی سال ۱۳۹۶ ادامه یابد.	بیانیه کنفرانس توکیو
اتحادیه اروپا	اتحادیه اروپا کوشش خواهد کرد تا سطح کمکهای کشور های اروپایی از طریق این اتحادیه به اندازه فعلی الی سال ۱۳۹۹ باقی بماند.	بیانیه کنفرانس توکیو
بانک انکشاف آسیایی	تعهد نمود تا مبلغ ۱,۲ میلیارد دالر امریکایی و یا اضافه تر از آنرا طی سالهای ۱۳۹۱ و ۱۳۹۵ فراهم سازد.	بیانیه کنفرانس توکیو
بانک انکشاف اسلامی	طی سه سال آینده بانک انکشاف اسلامی مبلغ ۸۰ میلیون دالر امریکایی را با افغانستان مساعدت خواهد کرد.	بیانیه کنفرانس توکیو
بانک جهانی	تعهد نمود تا مبلغ ۱۵۰ میلیون دالر امریکایی طی سالهای ۱۳۹۱ و ۱۳۹۳ فراهم سازد.	اعلامیه مطبوعاتی از طریق ویبسایت

جدول ۱۸: وضعیت برنامه های دارای اولویت ملی

کلستر انکشاف زیربنا			
شماره	برنامه های دارای اولویت ملی	شرح	وضعیت
۱	پروگرام ملی صنعت منابع معدنی	این پروگرام سرمایه گذاری در سکتور معادن را حمایت، انکشاف منابع معدنی را نظارت، و خطوط ارتباطی منطقوی را ایجاد می نماید. این پروگرام میخواهد تا استقلالیت مالی افغانستان از طریق همکاری های استراتیژیک و سرمایه گذاری به صنایع معدنی تقویت گردد.	تائید شده
۲	پروگرام ذخایر ملی و حوزوی	این پروگرام در مورد انکشاف زیربنای لازم که بطور مستقیم از انکشاف ذخایر معدنی افغانستان و بطور غیر مستقیم از ازدیاد عواید تجارتي و تحرک کار بمیان می آید متمرکز می باشد. هدف این پروگرام اتصال افغانستان به منطقه و سایر جهان از طریق بهبود راهرو های منابع دخلی کشور می باشد. راهرو منابع ایزاریست که افغانستان را در استفاده از منابع طبیعی و رسیدن به پوتانشیل رشد، عواید و اشتغال کمک می کند.	تائید شده
۳	پروگرام ملی تهیه انرژی	این پروگرام بمنظور انکشاف پالیسی انرژی ملی و نقشه راه، افزایش تجارتي شدن سکتور و ارتقای ظرفیت انرژی ملی، و اکمال انرژی دهات و سایر طرح های انرژی طرح گردیده است. در این پروگرام پیشبینی می شود که یک برنامه ای تسلسل یافته ای سرمایه گذاری در تهیه انرژی (تولید، انتقال، توزیع) همراه با اصلاحات سکتوری در تقویت حکومتداری، مشارکت سکتور خصوصی، ارتقای ظرفیت و حساسدهی بمیان آید. هدف آن ارائه امنیت انرژی از طریق ارائه انرژی قابل پرداخت و قابل دوام می باشد.	تحت کار قرار دارد
۴	پروگرام تسهیل کمک های تخنیکي و پلان گذاری شهری	این پروگرام پلان گذاری شهری را با حمایت انکشاف سکتور خصوصی تقویت می کند. استفاده موثر از پلان گذاری اراضی و پلان حمل و نقل در حمایت از صنعت معدنی و راهرو های منابع طبیعی حیاتی بشمار می آیند. هدف این پروگرام تقویت حکومتداری شهری می باشد.	تائید شده
کلستر انکشاف سکتور خصوصی			
۵	پروگرام تسهیل حمایت کامل تجارت و تصدی های متوسط و کوچک	این پروگرام محیط تجارتي بهتر، اصلاحات قانونی بمنظور تشویق تصدی های متوسط و کوچک، و انکشاف صنایع، مارکیت با ثبات و قابل پیشبینی با اکمال مارکیت های منطقوی و بین المللی، بهبود رقابت و تنوع اقتصادی با کاهش مصارف دخول و خروج به مارکیت را تقویت می نماید. هدف این پروگرام اقتصاد بازار آزاد پاسخگو اجتماعی در افغانستان می باشد که در آن رشد مساوی و قابل تداوم توسط سکتور خصوصی رهبری شود و رشد باعث افزایش اشتغال، استندرد بلند زندگی و کاهش فقر را به ارمغان آورد.	تائید شده

۶	پروگرام افغانستان - الکترونیک	این پروگرام باعث ایجاد یک سکتور مدرن و موثر معلومات و مخابرات می گردد. این پروگرام چارچوب حقوقی، تنظیمی، پالیسی و نهاد ها را تقویت می نماید و شبکه مخابرات را توسعه و روش های "حکومتداری الکترونیکی" و "حکومتداری موبایل" و مدرن نمودن سکتور پستی را انکشاف می دهد. هدف این پروگرام عبارت از قابل دسترس نمودن خدمات مناسب مخابراتی در هر ولسوالی و قریه افغانستان از طریق قادر نمودن مارکیت آزاد تا اینکه تمام افغان ها اعم از مردان و زنان بتوانند از این خدمات بمنظور بهبود سریع حکومتداری، خدمات اجتماعی، تقویت پروسه بازسازی، افزایش اشتغال، ایجاد سکتور خصوصی فعال، کاهش فقر، و حمایت از گروپ های فقیر و آوردن افغانستان منحیث عضوی خط اول جامعه جهانی الکترونیکی استفاده نمایند می باشند.	تائید شده
کلستر زراعت و انکشاف دهات			
۷	پروگرام ملی انکشاف ذخایر طبیعی و آب	تمرکز این پروگرام جلوگیری از تخریبات در آبیاری، سیستم آبی، خاک، اراضی و جنگلات برای رشد سکتور اقتصادی می باشد. این پروگرام در پروژه های بزرگ، متوسط و کوچک را در انکشاف و مدیریت آبیاری همراه به آبیاری محصولات، مدیریت منابع طبیعی محیطی، اجاره دادن اراضی دولتی به مقاصد تجارتی و نیمه تجارتی و انکشاف انرژی قابل تجدید روستائی را تاکید می نماید.	تحت کار قرار دارد
۸	پروگرام ملی تولید زراعت و انکشاف مارکیت	این پروگرام از افزایش تولیدات در بخش های حبوبات، باغداری، و مواشی که باعث امنیت ملی غذایی و ازیاد تولیدات در پروسس مارکیت های داخلی و خارجی می گردد را تقویت می نماید. هدف این پروگرام رسیدن به تولید زراعتی قابل دوام، افزایش تولیدات و تقویت قابلیت نگهداری محصولات می باشد.	تحت کار قرار دارد
۹	پروگرام ملی دسترسی به دهات	این پروگرام دسترسی به مارکیت ها در طول سال را ارائه می نماید که خود در بهبود رشد زراعتی و دهات حیاتی بنظر می رسد. این پروگرام در نظر دارد تا رشد اقتصادی متوازن را با دسترسی به تسهیلات اولیه در دهات سراسر کشور به ارمغان آورد.	تائید شده
۱۰	پروگرام ملی تقویت نهاد های محلی	این پروگرام بالای کار های فعلی در افزایش تقویت رشد روستائی متمرکز می باشد. در این پروگرام شورا های انکشاف محیطی طوری توسعه می یابند تا تمام قریه جات افغانستان تحت پوشش قرار گیرند و منابع اضافی بمنظور ساختن زیربنا قریه جات ارائه می گردد. این پروگرام ظرفیت را با کلستر نمودن قریه جات بمنظور کارائی بیشتر و قویتر اتصال به نهاد های رسمی دولتی و نیز فعالیت در سطح ولسوالی برای انکشاف محلی بهبود می بخشد. هدف عمومی این پروگرام ایجاد یک همکاری موثر و اشتراکی بین دولت و مردم افغانستان می باشد.	تائید شده
کلستر انکشاف منابع بشری			
۱۱	پروگرام تسهیل کار متداوم از طریق انکشاف مهارت ها	این پروگرام خلا های مهارت ها را با ارائه تعلیمات و تحصیلات تکنیکی و حرفوی به جوانان افغان که از کیفیت بالا برخوردار باشد، ارتباط به مارکیت داشته باشد، و به اساس تقاضا تهیه شده باشد و نیز مورد تائید باشد را کاهش می دهد. برای کسانی که از سیستم تعلیمی رسمی بدور مانده باشند، این پروگرام کورس های سواد آموزی و انکشاف مهارت های قابل تقاضا را ارائه می نماید. هدف این پروگرام آماده ساختن افغانان بطور موثر می باشد تا آنها بتوانند در بازار کار فعالانه اشتراک نمایند.	تائید شده

۱۲	پروگرام تحصیل برای همه	این پروگرام دسترسی به تحصیلات ابتدائی با کیفیت را با تمرکز روی اشتراک دختران بهبود می بخشد. هدف آن تقویت حضور بیشتر در مکاتب، بهبود سویه تحصیلی اساتید، و تقویت ظرفیت مدیریت وزارت معارف می باشد.	تائید شده
۱۳	پروگرام افزایش دسترسی و بهبود کیفیت تحصیلات عالی	این پروگرام دسترسی به تحصیلات عالی بخصوص در ساحات که مستقیماً در رشد اقتصادی سهم دارند با مشارکت سکتور خصوصی مورد تاکید قرار میدهد. بهبود کیفیت تحصیلات عالی از طریق انکشاف ظرفیت های اساتید و کارمندان و توسعه تعداد اساتید از اهداف این پروگرام بشمار می آید.	تائید شده
۱۴	پلان ملی عمل برای زنان افغانستان	این پروگرام بالای تطبیق تعهدات دولت افغانستان در بهبود تساوی جندر متمرکز می باشد. این پروگرام ظرفیت تمام نهاد های مربوطه در تبدیل اهداف پلان ملی عمل برای زنان افغانستان به پروسه های پالیسی، پلان، پروگرام، بودجه سازی، تطبیق و ارزیابی و تفتیش را ارتقا می بخشد. دسترسی بیشتر زنان باعث بهبود حقوق بشر و افزایش ظرفیت کشور در کاهش فقر می گردد.	تائید شده
۱۵	پروگرام صحت برای همه افغان ها	این پروگرام زیربنای صحتی و ارائه خدمات را تقویت می بخشد. هدف آن بهتر شدن وضعیت صحتی و غذایی مردم افغانستان بطور مساوی و منصفانه از طریق ارائه خدمات با کیفیت صحتی، حمایت از انکشاف محیط صحتی و شرایط زندگی و بهبود زندگی بطور صحتمند می باشد.	تائید شده
کلستر حکومنداری			
۱۶	پروگرام ملی اصلاحات مالی و اقتصادی	این پروگرام افغانستان را به جهت مداومت مالی از طریق حمایت از افزایش جمع آوری عواید داخلی، تقویت بودجه منحصی یک وسیله پالیسی ملی، بهبود اجرا و تطبیق بودجه، انکشاف ظرفیت در تطبیق موثر پروگرام ها و افزایش حسابدگی و شفافیت مالی عامه به پیش می برد. مطابق این برنامه، شاروالی ها سیستم های جمع آوری عواید، بودجه سازی و مدیریت مالی را تطبیق خواهند نمود.	تائید شده
۱۷	پروگرام مالی شفافیت و حسابدگی	این پروگرام جهت مبارزه با فساد اداری از طریق افزایش حسابدگی و شفافیت و طرزالعمل های کنترل مبارزه می نماید. این امر از طریق اصلاحات قانونی، سرمایه گذاری در بهبود ظرفیت نهاد های ملی کلیدی، و تصمیم گیری واضح و عمل در آن و دادن پیام مبنی بر اینکه فساد اداری قابل تحمل نمی باشد به میان می آید. هدف اساسی این پروگرام افزایش اعتماد عامه در دولت و ایجاد یک محیط توانا در انکشاف اجتماعی و اقتصادی می باشد.	تحت کار قرار دارد
۱۸	پروگرام حکومنداری کارا و موثر	این پروگرام مصارف عامه و مدیریت خدمات ملکی را تقویت می بخشد. پالیسی وسیع، اصلاحات ساختاری و حقوقی در اداره عامه، ارائه خدمات عامه از طریق دولت را از طریق ساده سازی طرزالعمل ها، انکشاف فعالیت های آموزشی جامع، بهبود شرایط کاری خدمات ملکی، انکشاف معیارات تغیر توانائی و ظرفیت خدمات ملکی برای انجام مسئولیت های آن، و قادر نمودن فعالیت های اقتصادی اصلی دولت منحیث ارگان مستقل را معرفی و تطبیق می نماید.	تحت کار قرار دارد

تائید شده	از طریق این پروگرام دولت ارائه خدمات محلی را اولویت می بخشد، پالیسی حکومتداری محلی را تطبیق می نماید و اصلاحات حقوقی لازم را بمنظور رفع موانع جهت بهبود حکومتداری محلی برمیدارد. هدف اساسی این پروگرام نزدیک کردن سکتور عامه به مردم و اطمینان از شافیت و تقویت حکومت محلی می باشد.	پروگرام ملی حکومتداری محلی	۱۹
تحت کار قرار دارد	این پروگرام دسترسی بیشتر را به خدمات قضائی برای تمام افغان ها ارائه می نماید، نهاد های عدلی را تقویت می بخشد و سیستم قضائی مرتبط به پروسه قضائی را تقویت و معیارات افزایش کیفیت و کمیت خدمات قضائی را افزایش می بخشد. هدف آن اعاده اعتبار افغان ها در توانائی قانون جهت محافظت و دفاع از منافع شان منحصراً مردم و ملت می باشد.	پروگرام ملی قانون و عدالت برای همه	۲۰
تائید شده	این پروگرام مسئولیت های مدنی و حقوق بشری نهاد های دولتی افغان که در پالیسی ها، پروسه ها، و آگاهی را منعکس یافته است را شامل می نماید. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان اطمینان حاصل می نماید که نهاد های محلی و سنتی به رسمیت شناخته شده و تقویت می گردند.	پروگرام ملی مسئولیت های مدنی و حقوق بشری	۲۱
کلیتر امنیتی			
تائید شده	این پروگرام صلح را از طریق سیاسی تقویت می نماید. همکاری های منطقوی و بین المللی، ایجاد شرایط قضائی و سیاسی برای صلح و آشتی و تشویق جنگ جویان که قبلاً در گرو های مسلح مخالف دولت و گروپ های افراطی اشتراک داشتند در تقبیح خشونت و تروریزم اقدام نموده و به پروسه مفید صلح و استقرار مجدد را ترغیب می نماید. پروسه ای صلح افغانستان یک روش سه مرحله می باشد که عبارت اند از: آگاهی، رفع بسیج عمومی و احیاء مجدد محیطی در اکثر ساحات کشور می باشد.	پروگرام صلح و استقرار مجدد افغانستان	۲۲

Empowered lives.
Resilient nations.

بাহمکاری:

پروژه ساختار بودجه و اداره کمکهای خارجی برنامه انکشافی ملل متحد

حق طبع و نشر سال ۱۳۹۱، ریاست اداره انسجام کمکها، ریاست عمومی بودجه، وزارت مالیه. تمام حقوق محفوظ می باشد.
آدرس: پشتونستان وات، کابل، افغانستان شماره تماس: +۹۳۷۵۲۱۴۴۶۸۳ صفحه های انترنیتی: www.mof.gov.af و www.budgetmof.gov.af